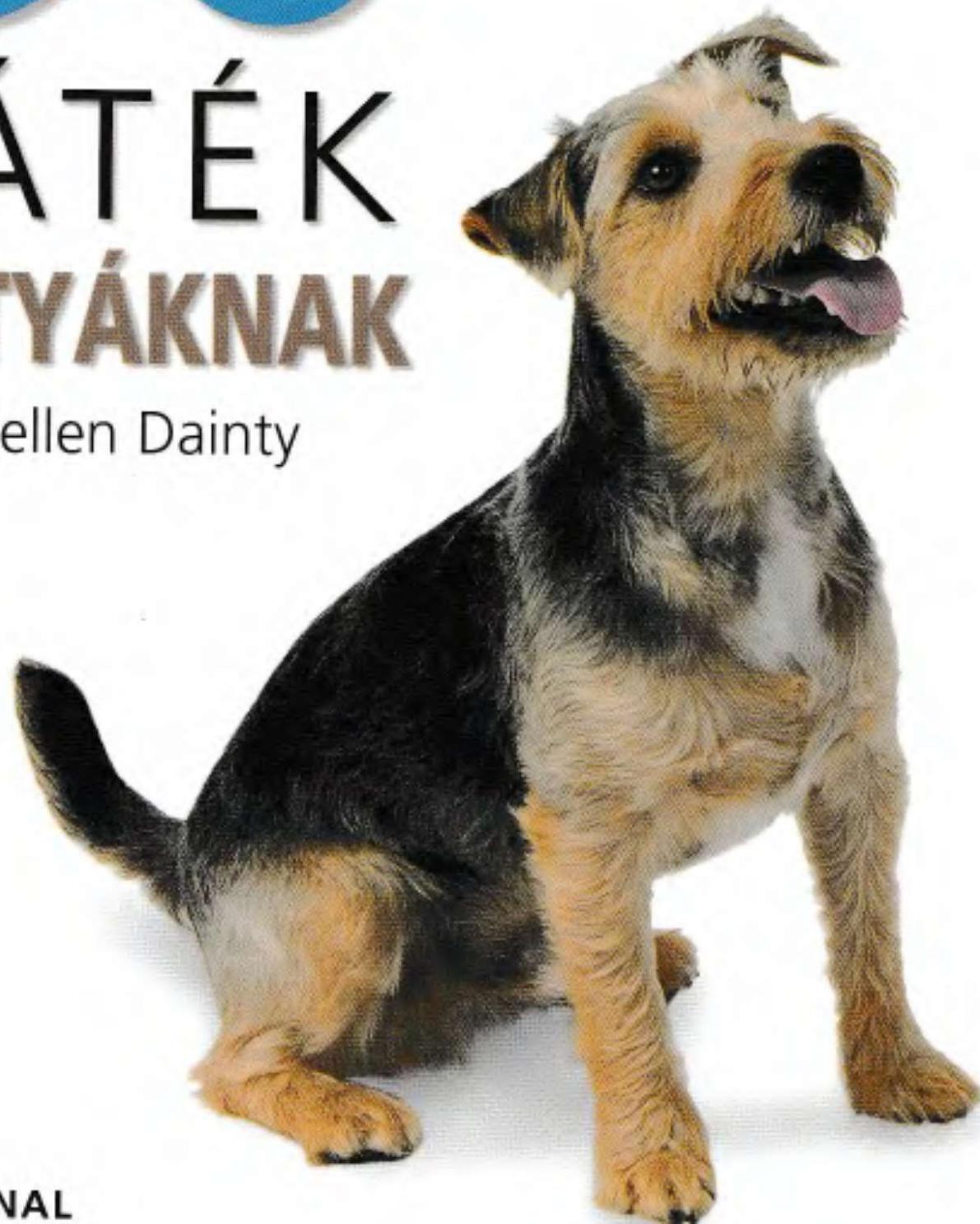

50

JÁTÉK KUTYÁKNAK

Suellen Dainty

50

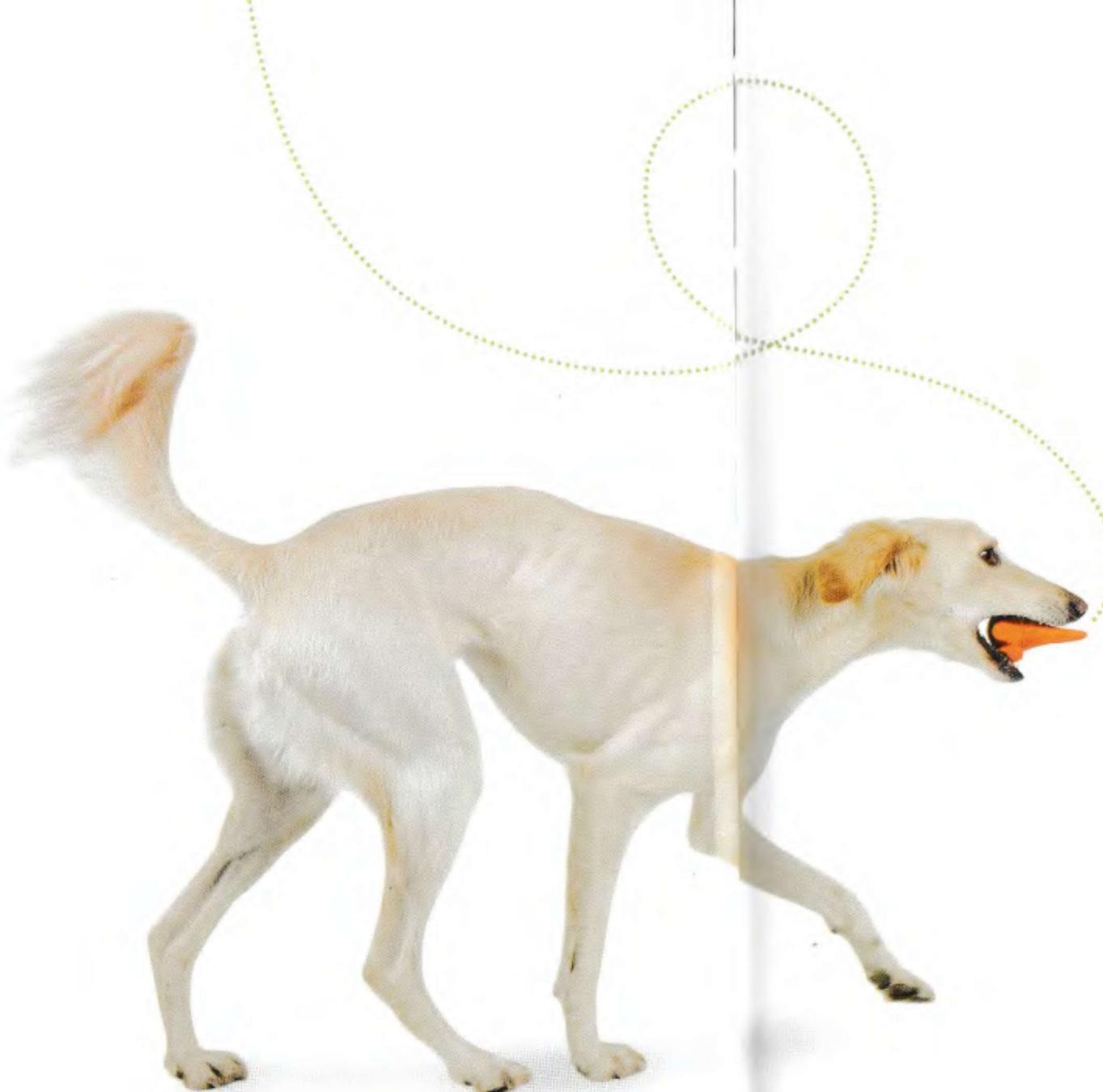
JÁTÉK KUTYÁKNAK

50

JÁTÉK KUTYÁKNAK

Suellen Dainty

Tartalom

Fordította Baticz Csaba

A magyar fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Suellen Dainty: 50 Games to Play with Your Dog
First published in the United Kingdom in 2008 by Bonnier Books,
Appledram Barns, Birdham Road, Chichester PO20 7EQ

Minden jog fenntartva! Jelen kiadvány sem részben, sem egészen nem másolható, nem sokszorosítható, sem elektronikus, sem mechanikai eljárással. Bármiremű felhasználása csak a kiadó írásos engedélyével történhet.

Copyright © Ivy Press Limited, 2007
© Partvonal Könyvkiadó, 2008
Hungarian translation © Baticz Csaba, 2007
Fotók: Nick Ridley
Illusztráció: Joanna Kerr

Partvonal Könyvkiadó, Budapest, 2008
www.partvonal.hu

Felelős kiadó a Partvonal Könyvkiadó ügyvezetője
Megbízott kiadóvezető Nagy Sonja
Felelős szerkesztő Baranyi Vivien
Műszaki szerkesztő Pézsa Sarolta
Tördelés P.R.S. Bt., Budapest
Nyomás és kötés: 71 Interscan Ltd, Thailand
ISBN 978-963-9644-72-4

Előszó 6

BEVEZETÉS 8

ALAPÍSMERETEK 10

Hogyan tanítsuk a kutyát? 12
A megfelelő játék
vagy feladat kiválasztása 14
Ül, marad, fekszik 16
A biztonságos játék 18

APORTIROZÁS 20

Vissza a feladónak 22
Játsszuk újra! 24
Hozd ide! 26
Kézbesítő 28
Séta! 30
Kérem! 32

GONDOLKODJUNK EGY KICSIT 34

Vidd oda! 36
Elásott kincsek 38
Sipoló állatkák 40
Keresd a játékot! 42
Elrejtett falatok 44
Gurul a labda 46
Bújócska 48
Nyomkövetés 50
A nyolcas 52

TRÜKKÖK ÉS FINOM FALATOK 54

Fordulj meg! 56
Meghaltál! 58
Hajolj meg! 60
Adj egy pacsat! 62
Rendrakás 64
Kapd el a csontot! 66
Ugorj fel! 68
Ölelések és puszik 70
Beszélj hozzá! 72
Dog dancing 74
Pitizés 76
Szégyelld magad! 78
Jó éjt! 80

AGILITY – ÜGYESSÉG ÉS GYORSASÁG 82

Építünk agility-pályát a kertben 84
A kezdő magasugró 86
Akadályok 88
Karika 90
Körbe és hátra 92
Alagút 94
Szalom 96
Tökéletes cselek 98
A pihenőasztal 100
Verseny az idővel 102
Csoportos agility 104
Hivatalos versenyek 106

SPORTOLJUNK EGYÜTT! 108

A közös séták 110
Futás és biciklizés 112
Kirándulás és campingezés 114
Frizbi 116
Kötélhúzás 118
Röplabda 120
Baseball 122
Foci 124

TÁRGYMutató 126

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS 128

Előszó

Akutyák minden fontos szerepet játszottak az életemben. Már egészen fiatalon belecsöppentem a kiképzések és a kiállítások világába, kitanulhattam a gondozás és ápolás fortélyait, és anatómiai ismeretekkel is gazdagodtam. A kutyaterápiás munka révén számtalan szor lehettem tanúja beteg emberek és állatok közötti, elsőrő erejű barátságok kialakulásának. A másokkal kommunikálni vagy egyáltalán beszélni képtelen emberek kutyáim és macskáim jelenlétében addig sosem tapasztalt érzelmi megnyilvánulásokra ragadtatták magukat.

Egy autóbaleset után döbbentem rá végervényesen, mi-lyen sokat jelenthetnek kedvenceink. Még a járás is nagy nehézségeket okozott, ráadásul az orvosom azzal fenyegetett, örökké sántítani fogok. A kutyáimat persze egyáltalán nem érdekelte sanyarú sorsom, a napi séták alól nem bújhattam ki. Állapotom javulása az orvosomat is meglepte – a panaszok megszűntek. Mindez hosszú évekkel ezelőtt történt, de kutyáimnak örökké hálás leszek, hiszen segítségük nélkül valószínűleg korán feladtam volna a küzdelmet.

Imádom a kutyákat, és igyekszem sportosan élni, ezért számomra nagy élményt nyújtott ez a könyv. A dolgos hétköznapok során jelen lehetünk úgy is, hogy tulajdonképpen máshol vagyunk. Értékes szabadidőnkkel gyakran nem családtagjainkkal vagy kis kedvenceinkkel töltjük, hanem határidős feladatok elvégzésére pazaroljuk. Ez a könyv a minőségi időtöltésre és a kommunikációra összpontosít – a játékok az egész család, de különösen négylábú társaink számára fogják ünnepivé és boldoggá tenni szabad perceinket. A kutyák és gaz-

dáik egyéniségére szabottan válogathatunk a számos játék és feladat között. Megtanulhatjuk, hogyan ösztönözzük keresésre kíváncsi kutyánkat, hogyan tehetjük boldoggá örökmözgő kedvencünköt egy kis akadály-ugrással vagy frizbizéssel, magamutogató kutyusunkat pedig felkerhetjük egy kis táncra, vagy arra, hogy lefekvés után szépen takarózzon be. A játékos feladatok számtalan lehetőséget kínálnak arra, hogy kiderítsük, kedvencünk miben leli örömet leginkább.

A könyv azoknak, akik még kezdők a kiképzés terén, remek háttérírásokkal szolgál a kutyák viselkedését és az egyes kiképzési technikákat (jutalomfalat, klicker) illetően. A mellékelt fényképeknek köszönhetően a feladatok betanításának lépései könnyedén követhetők. A fotókon különböző fajtájú és méretű kutyákat láthatunk, akik mindenkorban nagy örömmel végezték a feladatokat.

Mint állatorvos, különösen nagyra értékeltem a hasznos ötleteket és azokat a tanácsokat, amelyeket a gazdinak a kutyá biztonsága érdekében egy-egy új gyakorlat betanítása előtt meg kell fogadnia. A teljes sikér és a játék elvezete érdekében ugyanis figyelembe kell venni a kutyá korát, méretét, gyorsaságát, valamint azt is, hogy alapvetően mi az, amit szívesen, és amit kevesebb lelkesséssel csinál.

Ennek a könyvnek a kutyabarátok könyvespolcán a helye! Én már alig várom, hogy a gyakorlatban is kipróbálhassam mindazt, amiről itt olvastam. Olvassák el és játszzanak! A kutyájuk nagyon hálás lesz.

dr. Janet Tobassien

Az About.com tanácsadója www.dogs.about.com

Bevezetés

Miért kell a kutyákkal játszani? A kérdésre számos válasz adható, de a legerősebb érv talán az, hogy a kutya és a gazdi is örömet leli benne. Tudnunk kell azonban azt is, hogy a játékra, nem elhanyagolható módon, kutyánk általános közérzete miatt is nagy szükség van.

A kutya azon kevés állatok egyike, amely még felnőttkorában is játékos marad. A vadon élő állatok kicsinei a játék során általában a túlélés praktikáit tanulják meg, amelyeket később már a komoly, felnőttes ügyek kezelésére használnak. A kutyák mások, hiszen az évezredeig tartó háziasítás során elsajátították ezt a képességet. Egy egészséges és megfelelően motivált kutya még idős korában is kapható lesz egy kis játékra, feltéve persze, ha a feladatok igazodnak erőnléti állapotához és képességeihez.

Még egy tartózkodóbb kutya számára is rendkívüli je lentőséggel bír az ember társasága, a közös játék pedig nyilvánvalóvá teszi a közte és gazdája között kialakult kötelék fontosságát. A játék a kutyának nem csak szórakozás, biztosítja arról is, hogy a gazdi az általa vezetett csapat tagságára alkalmas partnerként tekint rá. A magabiztos és családhoz, azaz falkához tartozó kutyák általában jobban teljesítenek a játéktéren belül és azon kívül. Kutyánk repertoárját bővítsük ki annyira, amennyire csak lehet. A játékos feladatok azonban nem csak unaloműzésre jók, hiszen nem

árt néha a kutyát egy kicsit megmozgatni. Mindez persze nem azt jelenti, hogy tacskónknak végig kellene száguldania egy agility-pályán, csak egyszerűen azt, hogy – amennyiben a kutya kapható rá – érdemes néha a megszokott határonkon túllépni. Mindig figyeljük azonban a kutya jelzéseit, a mentális vagy fizikális fáradtság jeleit, és fizikai teljesítőképességének ismertében kezdjünk neki az új feladatoknak.

Számtalansor hallottunk már a gazda falkavezérszerepéiről és annak fontosságáról, hogy egy kutya soha nem törhet vezető pozícióra. Nos, ez egy igen összetett kérdés, aminek megvitatására itt és most nincs mód, de egy dolgot mégiscsak fontos megemlíteni. Vezető szerepünk, szigorúságunk soha ne terjedjen odáig, hogy a kutyát nem engedjük szabadon játszani. A legújabb kutatások azt igazolják, hogy a vadon, falkában élő kutyák szervezettsége nagyon magas fokú, kapcsolatuk a kölcsönös engedményeken alapszik. A falka tagjai hagyják, hogy egy adott feladatot az arra leghalkalmasabb egyed vállaljon magára. Egy jó kis rongyozás nem ássa alá a tekintélyünket, nem kell amiatt aggódnunk, hogy vezető szerepünk veszélybe kerülhet. A fegyelmetlenségből adódó valódi problémák egyébként sem a játék során mutatkoznak meg.

Végül meg kell válaszolnunk azt a gyakran feltett kérdést, hogy mi is a különböző a játékos feladatok és a trükkök között? Sokan ugyanis ki nem állhatják, ha egy kutya „produkálja magát”. Nos, a játék olyan dolog, amit a kutyák nagyon élveznek, és amely lehetővé teszi számukra a kapcsolatteremtést a gazdájukkal vagy a többi kutyával. Ne foglalkozzunk azzal, ki mit gondol, amíg kutyánk jól szórakozik, nem lehet baj.

Alapismeretek

Egy gazdi nagy valószínűséggel attól a pillanattól fogva játszik a kutyájával, hogy az kölyökként a családhoz került, és feltehetően annak a kutyának is sok játékban van része, akit gazdája felnött korában fogadott be, mondjuk egy menhelyről. Épp ezért, szinte biztos, hogy a játék már egészen lazán megy, de akkor se ugorjuk át ezt a fejezetet. A könyvben található játékok és feladatok némelyikéhez ugyanis elengedhetetlen, hogy a kutya ismerjen néhány könnyen megtanítható alaputasítást. Ha tehát ezekkel a kutya még nem lenne tisztában, itt a remek alkalom. Mielőtt azonban nekilátunk, olvassuk el a biztonságra vonatkozó tanácsokat is!

Hogyan tanítsuk a kutyát?

A klasszikus módszer a jutalomfalat használata. A legtöbb kutyá imád enni, így a falatkák a tanulással járó játékos feladatok elvégzéséhez megfelelő motivációt biztosítanak. (Egyes feladatokat a kutyák annyira ösztönösen végeznek, különösen az „eldobom, hozd vissza” tipusúakat, hogy a játék már önmagában is elég erős ösztönzést jelent.) A jutalomfalatok legyenek aprók, kisujjnyi méretűek – eleinte sokszor lesz rájuk szükség –, és nagyon finomak. A szárított máj, a csirke vagy a sajt nagy tetszést fog aratni! A jutalomfalatot használjuk ösztönöként és jutalomként egyaránt: hívjuk fel rá a kutya figyelmét, és amint megpróbálta végrehajtani a parancsot, adjuk oda neki. Olykor a próbálkozást is jutalmazni kell, mivel egyes feladatok nehéznek bizonyulnak, és a kutya elveszítheti lelkeseidését, ha a sikertelen próbálkozások miatt, még ha meg is tett minden, a jutalom elmarad. A jutalmazás közben ne maradjon el a simogatás és a dicséret sem. Végül, ha a kutya már elsajátította a feladat vagy a trükk lényegét, elhagyhatjuk a falatkákat, és jutalomként a dicséret is elegendő lesz.

Nagyon fontos, hogy az új dolgok betanítása rövid, de élvezetes módon történjen. Ne erőltessünk olyan feladatokat, amelyeket a kutya nyilvánvalóan nem élvez, hiszen elsősorban a szorakozás a lényeg. De legyünk következetesek!

Ha a kanapé tiltott terület, a játék kedvéért se tegyük kivételt, különben csak összeavarjuk kedvencünket. Soha ne kényszerítsük továbbá olyan helyzetekbe, amelyekben nyilvánvalóan kényelmetlenül érzi magát. Ez szörnyen visszaüthet, és a sérült önbizalom helyreállítása hosszú időbe telhet.

A jutalomfalatok mellett kikkert is használhatunk. Ezt az eszközt eredetileg delfinek kiképzéséhez fejlesztették ki. Segítségével rávehetjük a kutyát, hogy végrehajtsa utasításainkat. Ha a jutalomfalat átadásakor kattintunk a klikkerrel, jelezhetjük számára, mi az, amit várunk tőle. Például, ha a fektetést tanítjuk, várunk addig, amíg a kutya le nem fekszik, majd kikkerekjünk és adjuk oda a jutalomfalatot. Tegyük igy minden esetben, ha kutyánk a „fekszik!” vezényszónak engedelmeskedik. Hamar megtanulja összekötni a helyes magatartást a jutalommal és a klikker hangjával.

A megfelelő játék vagy feladat kiválasztása

Kezdük a legfontosabbal: kutyánk személyiségének ismerete nélkülöhetetlen! Tudnunk kell nemcsak azt, hogy fajtájából adódóan mit várhatunk tőle, de azt is, miért rajong igazán vagy mitől fél esetleg. Az egyes fajták jellemző tulajdonságait illetően számos általánosítással találkozhatunk. Tegyük hozzá, ezek jórészt fedik is a valóságot. Gyakran halljuk például, hogy „a skót juhászok a legokosabbak és minden feladatot nagyon élveznek”, de azt is, hogy „ minden terrier imád ásni”. Ezek a mondatok illenek is a legtöbb skót juhászra és terrierre. Az ilyen sztereotípiák jól jöhettek egyébként, ha nem tudjuk eldönthetni, milyen feladatokkal kezdjünk neki kedvencünk képességeinek kiaknázásához. Jól tudjuk, hogy „ minden kislány imád babázni”, de ne legyünk restek észrevenni, mely feladatok tartoznak kutyánk kedvencei közé. Próbálunk ki sok mindenöt, még akkor is, ha egyes dolgok nem „ passzolnak” tökéletesen a fajta jellemző tulajdonságaihoz. Talán egy napon arra ébredünk, hogy egy agility-bajnok basset hound vagy egy nyomkövető mopsz boldog tulajdonosai vagyunk.

A játék alapvető szocializációs eszköz, hiszen egy félenk, bizonytalan kutyának is segítséget nyújthat önbizalmának erősítésében. Fontos azonban a megfelelő játék, illetve feladat megválasztása, amely során a kutyá legföbb erényeit csillogtatja. Ne hagyjuk, hogy kutyánkból játékörült legyen, különösen ha egy nagyon határozott egyeddel van dolgunk. A játék legyen minden kivételes alkalom, és előzzük meg a folyamatos nyaggatást azzal, hogy mi kezdeményezünk. Ha a kutyá

játék közben morog vagy odakap, állunk le és tegyük el a játékokat. A figyelmeztetés mély és komoly hangjait meg kell tudnunk különböztetni az egyszerü ugatástól és az izgatottságból fakadó vakkantásuktól és nyúszítésektől. Ne bűntessük meg a kutyát, csak függesszük fel a játékot addig, amíg le nem nyugszik. Játék közben ügyeljünk testbeszédünkre. Ne hajoljunk fenyegetően a kutyá fölé! Ez a fiatal vagy kisebb termetű kutyákat megfélemlítheti, a magabiztosabbak pedig kihívásnak vevhetik. Hanghordozásunkkal könnyen irányíthatjuk a játék menetét. Az izgatott hang cselekvésre bátorítja a kutyát, mik a mély, egyenletes tónus megállásra és gondolkodásra készti.

Ha megtaláltuk kedvenc feladatainkat, ne állunk le, tanulunk újabbakat, hogy az együtt töltött idő minden változatos és izgalmas legyen!

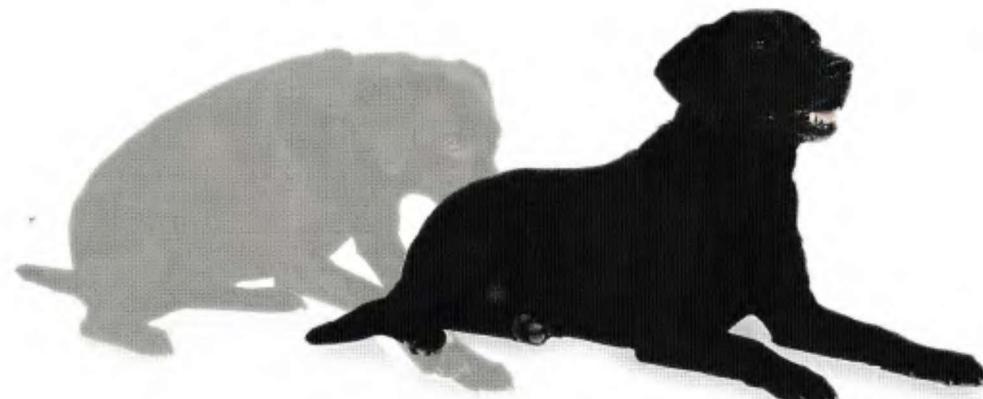
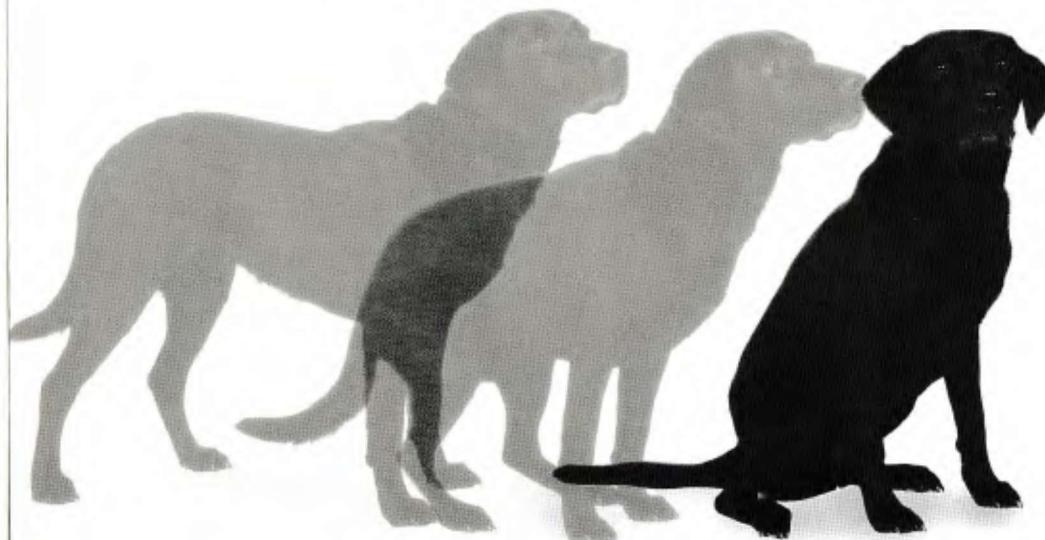
Ül, marad, fekszik

Kutyánknak már nyilván ismerős ez a három egyszerű parancs. A kiképzés nélkülük olyan, mintha házunkat alap nélkül akarnánk felépíteni, minden feladathoz szükségünk lesz rájuk. Az „ül!”, „marad!” és „fekszik!” vezényszavakat a következőképpen taníthatjuk meg.

Az ültetéshez fordulunk szembe a kutyával, kezünkben a jutalomfalattal. Ahogy a kutya odajön hozzánk, kezünket emeljük fel. Az orrát fel fogja emelni, hátsóját pedig ösztönösen leteszi majd. Mindeközben adjuk ki az „ül!” vezényszót. Miután letette a fenékét, kapja meg a jutalomfalatot. Ha az ültetés már jól megy, megkérhetjük, hogy maradjon ott, ahol van. Tegyük rá a pórázt (nem kötelező!), ültessük le, mutassuk meg neki, mi van a kezünkben, majd lassan lépjünk hátra és közben adjuk ki a „marad!” vezényszót. A jutalomfalattal a ke-

zünkből távolodunk el néhány lépéshosszra. Ha feláll, ültessük le és kezdjük előlről. Ha a kutya helyben marad, akár csak néhány másodpercre is, jutalmazzuk meg. A távolságot fokozatosan növeljük, végül már egész messze is mehetünk tőle. A fektetéshez térdeljünk le az ülö kutya mellé. Szagoltassuk meg vele a falatkát, majd közvetlenül előtte lassan engedjük le a kezünket a padlóig. A mozdulatsor közben adjuk ki többször a „fekszik!” vezényszót. Kezünket előre és lefelé mozgassuk. Ha a kutya teljesen lefeküdt, jöhets a jutalom és a dicséret.

Elég naponta (de tényleg minden nap!) csak öt percert szánnunk a gyakorlásra, és a kutya nagyon gyorsan beletanul.

A biztonságos játék

Akutyáktól nem várható el, hogy játék közben óvatosak legyenek. Nem feltétlenül gondolják végig, vajon biztonságos-e nyakatekert mozdulatok árán megszerezni kedvenc játékszerüket, ezért a gazdinak kell döntenie arról, hogy egy mozdulat kényelmetlen vagy adott esetben veszélyes lehet-e a kutya számára. A hosszú törzsű fajtáknak, például a tacskóknak, hátproblémát okozhat a magasra ugrálás vagy a hátsó lábakon történő egyensúlyozás. Ezekre a dolgokra a gázdának kell figyelnie, hiszen a kutya nem gondolkodik illeszkessen. A gazdi egyfajta felügyelő szerepre kényszerül, neki kell eldöntenie, mi biztonságos és mi nem. Bár az egyes feladatoknál külön-külön megtalálhatók a biztonságra vonatkozó információk, van néhány olyan általános szempont, amit minden esetben figyelembe kell venni.

Minden kutyafajtának megvannak az erényei, de a gyenge pontjai is. Egyes nagytestű kutyák a csípőizületi diszpláziára és egyéb izületi betegségekre, mások a hátproblémákra lehetnek hajlamosak, míg egyes rövid orrú fajták, például a pekingi palotakutya vagy a mopsz, túlzott megerőltetés esetén légzési nehézséggel küzdenek. A még növésben lévő, fiatal kutyákat nem szabad agyonhajszolni. Bármennyire is nehéz, el kell játszanunk a csúnya tanár bácsi szerepét, és időben véget kell vennünk a mórának. A vermehesség ötödik hete után kerüljük a túlzott megterhelést. Az elmondottak persze nem azt jelentik, hogy le kell mondanunk a játékról, csupán azt, hogy ügyelnünk kell a kutya gyengéire. Ha kétségeink vannak, keressünk fel egy állatorvost! Természetesen az idősebb kutyák is megtanulhatnak új trükköket, de jobb, ha nem hajszoljuk túl őket.

Arra is figyeljünk, hogy hol és mivel játszunk. Elsődleges a biztonságos környezet. Ha a kutya egyensúlyoznia kell, kerüljük a csúszós felületeket. Mindig legyen nálunk elegendő mennyiségű ivóvíz. Intenzív mozgással járó gyakorlatokat evés előtt és után egy órán belül, illetve tűzö napon ne végezzünk a kutyával. Ellenörznünk kell azt is, amit odaadunk az állatnak, hiszen az éles vagy könnyen lenyelhető apró tárgyak, és a festett vagy vegyszerekkel tartalmazó játékszerök nem jöhetsznek szóba.

Ennyi elég is a figyelmeztetésekkel – most menjünk és játszzunk egy jót!

Apportírozás

Köztudott, hogy a legtöbb kutya szeret apportirozni. Az egyszerű „fogd meg, hozd vissza” feladatot továbbfejlesztve számos játékra nyilik lehetőségünk. Ha kutyánk nagy örömet leli az apportirozásban, de kevésbé boldog, ha zsákmányát a játék újrakezdése miatt át kell adnia, e fejezetből megtudhatjuk, hogyan tanítsuk meg arra, hogy kedvenc labdáját is készségesen átengedje nekünk. Ha különösen tehetségesnek bizonyul, még arra is rávehetjük, hogy játékát egy konkrét személynek vigye oda, továbbá azt is megtanulhatjuk, hogyan neveljünk kutyusunkból levélkézbesítőt.

► 1. LÉPÉS A legtöbb kutyá azonnal az elhajított labda után szalad. Amint kutyánk elkezd futni, adjuk ki a „hozd ide!” vezérysőt. Ha elérte és felkapta a labdát, dicsérjük meg.

Vissza a feladónak

A labradorok és a golden retrieverek apportirozásra születtek. Bár nem minden fajta ilyen lelkes, azért érdemes kipróbálni a gyakorlatot. Úgy mozgathatjuk a kutyát, hogy csak állunk és dobáljuk neki a labdát. Nem baj, ha kedvencünk csak lassabban kap rá a doleg ízére; legyünk türelmesek és kitartóak. Nagyon fontos, hogy a kutyá ne unjon rá a játékra, ezért csak rövid ideig gyakoroljunk, és ha elmenne a kedve, rögtön térjünk át valami másra.

APPORTIROZÁS VÍZBEN

A vízimádó és mellesleg nagy apportkedvvel rendelkező kutyák végtelenül fogják élvezni e két doleg kombinálását. Menjünk egy holtághoz vagy keressünk egy csendes tavat. De azért óvatosan a dobálzással: ne zavarjuk meg az úszókat és a vízi állatok nyugalmára is ügyeljünk. Ez egy nagyszerű játék az idősebb kutyák számára is, hiszen az úszás nem terheli az ízületeket.

► 2. LÉPÉS Ahogy felkapta a labdát, hívjuk magunkhoz a „gyere!” vezérysővel. Ha megindul felénk, lelkesen biztassuk. Ha ennél a pontnál elcsatangolna, kezdjük az egészet előlről, hogy megjegyezzze a sorrendet.

► 3. LÉPÉS Ha visszajött, adjuk ki az „ül!” vezérysőt. Ilyenkor ösztönösen ledobja a labdát, de ha mégsem ez történne, guggolunk le hozzá és a labdáért cserébe kináljunk fel egy jutalomfalatot. Ha megkaptuk tőle a labdát, alaposan dicsérjük meg.

BIZTONSÁG Csak olyan tárggyal játsszunk, ami nem okozhat sérülést. Ha kutyánk apportbolond, a megfelelő méretű labdához labdahajítót is vásárolhatunk, amivel nagyobb erőfeszítés nélkül jó messzire repíthetjük a lasztit. Apportirozáshoz hagyományosan a kisebb labdák és botok használhatóak, de ezek nem feltétlenül ideális játékszerök. A kutyá nagy izgalmában a kisebb tárgyakat lenyelheti, a fadarabok pedig egy erőteljesebb harapás miatt széttörhetnek a szájában.

► 1. LÉPÉS Ha az apportirozáshoz használt játékhoz vagy labdához a kutyá tűlságosan ragaszkodik, és nem akarja visszahozni azt, használunk kettőt a kedvencek közül. Dobjuk el az egyiket, és hagyjuk, hogy elrohanjon érte.

► 2. LÉPÉS Amint felkapta az első játékot, a másik játékkal hívjuk fel magunkra a figyelmét. A legtöbb kutyá azonnal futni kezd a gazdi felé vagy kiejt a szájából a játékot, hogy megszeresse az újabbat. Ha kutyánkra egyik reakció sem illik, a megoldást a bal oldali keretben szövegben találjuk.

Játsszuk újra!

Némelyik kutya annyira szeret apportirozni, hogy kissé túlpörög és nem hajlandó visszaadni a megszerzett játékot. Erről úgy lehet a legegyszerűbben leszoktatni, ha cserébe adunk neki valamit. Ezzel megelőzhetjük, hogy mániákusan ragaszkodjon egy bizonyos játékhoz, és a módszer segít abban is, hogy megértessük vele a csere lényegét. Ha megtanulja, hogy a játék átadásáért cserébe valami még jobb dolog következik, a birtoklási vágy („enyém”) kialakulása kevésbé lesz valószínű. Ezzel elkerülhetjük azt is, hogy olyan tárgyat tekintsen játéknak, amiket egyáltalán nem szabad, például a legújabb pár cipönket. Ha tudja, hogy legalább olyan jó dolgot kap cserébe, kérésünket boldogan teljesít majd.

„ERESZD!”

Ha a kutya vonakodik odaadni játékait, tanítsuk meg neki az „ereszd!” vezényszót. Ha a labda a szájában van, kezünkkel helyezzük óvatosan az állkapcsa alá, adjuk ki az „ereszd!” vezényszót és óvatosan vegyük el tőle a labdát. Ezután adjuk vissza. Ebből tudni fogja, hogy csak azért, mert szót fogadt, nem fosztjuk meg a játékától.

► 3. LÉPÉS Amint a kutya elengedte az első játékot, hajitsuk el a másikat. Miközben ezt keresi, vegyük fel, amit elejtett, és amikor visszaért, dobjuk el újra. A mozdulatsort így ismételgessük.

Hozd ide!

Akutyák meglepően sok tárgy nevét meg tudják tanulni. Ha kutyánk már névről ismer bizonyos tárgyakat, e képességét az apportirozás során is megmutathatja. A feladat lényege, hogy a kutyának több tárgy közül kell kiválasztania a megfelelőt. A „hozd ide!” vezényszó biztos ismerete hiányában ne próbáljuk meg arra tanítani, hogy tárgyak között különbséget tegyen. Klikkerrel is segíthetjük a feladat végrehajtását. Kezdésként szagoltassuk meg a kutyával a játékot, és közben nagyon lelkesen mondogassuk a tárgy nevét. Ha a játékhöz fordul, klikkeljünk és jutalmazzunk. minden alkalommal, amikor a kutyá megszagolja, mondjuk ki a játék nevét. Ha biztosak vagyunk benne, hogy érti a dolgot, jöhet a többi játék neve is.

► **2. LÉPÉS** Ha sikerül jól választania, klikkeljünk és adjunk jutalomfalatot, és persze kapjon nagy-nagy dicséretet is. Ezután lépjünk hátra és a „gyere!” vezénysző használatával kérjük meg, hogy hozza oda nekünk a játékot.

► **1. LÉPÉS** Ha a kutyá már két-három játék nevét megtanulta, ezeket tegyük le egy sorban a földre és kérjük tőle valamelyiket. Néhányosz rosszul dönt majd az elején, de hamar beletanul.

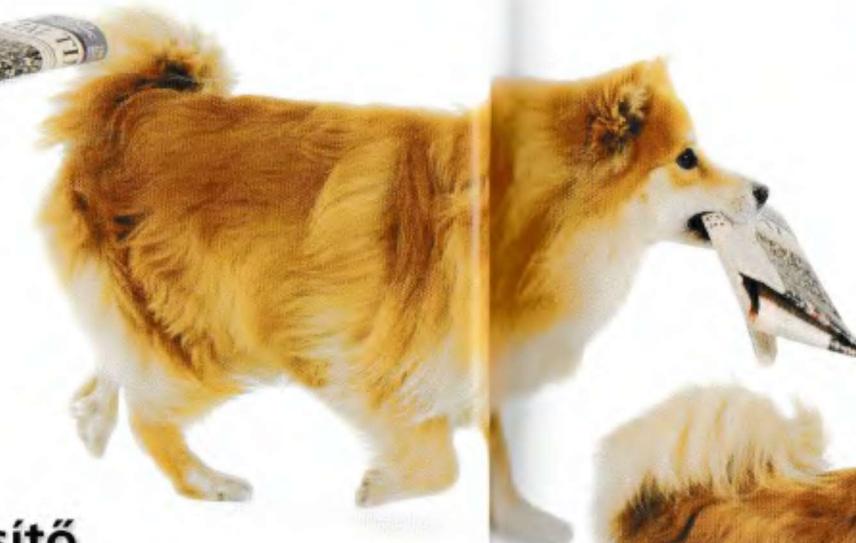
► **3. LÉPÉS** Ahogy a játékkal a szájában felénk fordul, dicsérjük meg, majd a játékért cserébe kapjon valamit, amivel játszhat egy kicsit. Ebből tudni fogja, hogy a helyes döntésekért jutalom jár.

CSAK EGYSZERÜEN!

Az azonosítandó tárgy legyen minden jól látható. Ha a kutyá bizonysalankodik, az alapoktól kezdjük újra a feladatot, ne zavarjuk meg újabb bonyolult utasításokkal.

▲ 1. LÉPÉS Tegyük olyan helyre az újságot, ahol a kutyá jól láthatja. Ha a bejárati ajtó előtt akarunk gyakorolni, az újságot tegyük a lábtörökre. Adjuk ki a vezényszót: „hozd ide az újságot!”

▼ 2. LÉPÉS Lehet, hogy csak a sokadik próbálkozás lesz sikeres, de legünk kitartóak. Biztassuk a kutyát és folyamatosan mutassunk az újságpapírra. Amint a szájába vette, a „gyere!” vezényszóval hívjuk magunkhoz.

LÉPÉSRÖL LÉPÉSRE

Ehhez a feladathoz a kutyának nagyon biztosan kell tudnia a „hozd ide!”, a „gyere!” és az „ereszd!” vezényszavakat. Ha esetleg összezavarodna, kezdjünk mindenit az elejéről. Ha nem tudja, mit tegyen, csak ültessük le, ettől megnyugszik majd: a jól ismert parancsok követése erősítíti hitét saját képességeiben és gazdája iránti bizalmát is növeli.

▼ 3. LÉPÉS Ha odahozta az újságot, az „ereszd!” vezényszó kíséretében kezünket helyezzük finoman a pofája alá és vegyük el tőle azt. Guggolunk le hozzá és dicsérjük meg. Jutalmazzuk meg egy kis sajttal vagy adjuk oda neki kedvenc játskát.

Kézbesítő

Ha a kutyánk érte a „hozd!” és a „hozd ide!” vezényszavakat és megbízhatóan apportíroz, kicsit bonyolíthatjuk a dolgot. A reggeli újság vagy a levelek behordása olyan trükk, ami hasznos nekünk is, és neki is nagy élvezetet nyújt. Ha ezt a munkát a kutyára bízzuk, akár még azt is megelőzhetjük, hogy a számára nem túl szimpatikus postást hangos ugatással köszöntse vagy egyéb kellemetlen módon reagáljon.

Séta!

Nem kell mondani, hogy a kutyák milyen izgalomba jönnek, ha eljön a séta ideje. Erre rá is tehetünk egy lapáttal, ha egy kis feladatot adunk nekik a készülődés idejére. A sétához a gazdinak szüksége van egy kabátra, egy sárra, egy pár cipőre, míg a kutyát csak a póráz „ölözeti”. Megtaníthatjuk arra, hogy a pórázt hozza oda nekünk, hogy rátehessük a nyakörvére. Figyelmét nem lesz nehéz felkelteni, hiszen séta van kilátásban! Vezényszóként használhatjuk a „séta!” vagy a „hozd ide a pórázt!” parancsokat. Ha az alapfeladat már jól megy, a póráz elrejtésével színesíthetjük a dolgot.

HOL A...?

A sétához való készülődés jegyében nem csak a póráz megtalálását taníthatjuk meg.
A „hol a sálam?” vagy a „hol a sapkám?” kérdésekkel tovább fokozhatjuk az izgalmat.

▼ 1. LÉPÉS Kössünk a pórára egy laza csomót, így könnyebben a szájába tudja venni. Ha nehezítésként még el is akarjuk rejteni a pórázt, előbb szagoltassuk meg vele.

▲ 2. LÉPÉS Fontos, hogy a kutyá jó lásson minket. A póráz legyen a szokott helyén, vagy rejtse el úgy, hogy a kutyá könnyen megtalálhassa. Adjuk ki a „séta!” vezéryiszót és mutassunk a pórára vagy arra a helyre, ahová elrejtettük. A parancsot sürgetően ismételgessük addig, amíg nincs meg a póráz.

► 3. LÉPÉS A pórázt együtt is megkereshetjük. Miközben a pórázt a kutyá szájába adjuk, ismétlőjük el többször a „séta!” vezéryiszöt. Néhány kísérlet után egyedül is megtalálja, vagy inkább kiszagolja azt. Ha sikerül neki, kapjon nagy-nagy dicséretet. Miután a póráz megkerült, azonnal induljunk el, így a kutyá megtanulja, hogy a feladat teljesítéséért a séta a jutalom.

Kérem!

Ehez a feladathoz az „ereszd!” vezényszót tökéletesen kell tudnia a kutyának. Ha ez nem így lenne, vessünk egy pillantást a 24. oldalon található keretes írásra. A „kérem!” az „ereszd!” továbbfejlesztését jelenti: arra kell rábírnunk a kutyát, hogy a szájában tartott tárgyat kinyújtott kezünkbe tegye. Nem lehet elég szer hangsúlyozni, hogy a kutyának soha nem szabad azt éreznie, az utasítások követése miatt elveszíthet valamit: a gazdi dicsérete, egy jutalomfalat vagy egyszerűen a tárgyak kicserélése (játék helyett jutalomfalat) miatt legyen érdemes engedelmeskednie. Ha arra kérjük, adjon oda valamit, figyeljünk a hangsúlyra is. Hangunk legyen jól érthető és vidáman csengjen, soha ne beszéljünk agresszíven vagy követelőzön.

CSAK ÓVATOSAN!

Ha a kutya játékát feltve ellenáll kérünknek és morogni kezd, ne förmedjünk rá. Inkább adjunk hangot annak, mennyire meg vagyunk döbbenvé. Bár megijedni nem fog, a meglepetés erejével hat rá, és talán a játékát is odaadja nekünk.

► **1. LÉPÉS** Amikor a kutya nagy örömmel hordozza körbe-körbe valamelyik játékát, hívjuk magunkhoz („gyere!”). Amint odaér, nyugtassuk meg egy kicsit – ütessük le vagy dicsérjük meg („okos!”). Ezután mindenféle kényeszer nélkül el kell tudnunk kérni a játékot, egyszerűen úgy, hogy kinyújtjuk érte a kezünket.

▼ **2. LÉPÉS** Kezünket nyújtuk ki úgy, ahogy az „ereszd!” vezényszónál tanultuk, de ne a kutya állkapcsa alá, hanem közvetlenül a játék felé nyúljunk. Nyugodt hangon adjuk ki a „kérem!” vezényszót, majd óvatosan próbáljuk meg kihúzni a játékot a kutya szájából. Ha nem ereszti, adjuk vissza neki, majd ismételjük meg a páracsot. Lehet, hogy többször kell próbálkoznunk, de amint elengedi a játékot, nagyon dicsérjük meg és adjunk neki jutalomfalatot is. Végül adjuk vissza a játékot.

Gondolkodjunk egy kicsit

Minden gyermek szeret bújócskázni, de a játék kutyáakra szabott változatai remek szórakozást nyújthatnak kedvencünknek és nekünk is. Az elrejtett kincs kiásása a kerti homokozóból, az elrejtözött gazdi megtalálása, egy sípoló játék felkutatása vagy a nyomkövetés mind-mind olyan feladat, amely a nagy lelkesedés mellett egy kis gondolkodást is igényel. Ha a kutyát finom falatokkal csábítjuk játéakra, elég hamar rájön majd, hogy az újabb jutalomért azonnal munkához kell látnia.

► 1. LÉPÉS Ismertessük meg a kutyával a játék lényegét. Küldjük át az egyik családtagot a másik szobába, és tegyük fel a kérdést: „Hol van John?” Kérjük meg Johnt, hogy közben hívja magához a kutyát. Ha a kutya átszalad a másik szobába, jutalmazzuk meg. Ha már anélkül is megtalálja Johnt, hogy magához hívna, adjunk a szájába egy borítékot, és szerezzük neki újra a kérdést: „Hol van John?”

Vidd oda!

A játék során a kutya azt a feladatot kapja, hogy leveleket vagy kisebb tárgyakat vigyen oda valamelyik családtagnak. Először csak egy személy nevét tanítsuk meg neki. Az adott tárgyat tartsuk úgy, hogy könnyen elvehesse. Csak akkor „mutassunk be” neki más- valakit, ha az első személy nevét már biztosan meg- tanulta. Megfelelő gyakorlással végül igazi levélhordót nevelhetünk a kutyából, aki bármikor vállal egy kis pos- tai munkát.

NE RÁGJ!

Az apportirozó kutyák óvatosan fogják meg a tárgyat, ez ösztönös reakció náluk. Más fajták viszont, például a terrierek és a toy faják, nehezen állják meg, hogy ne rágják szét, ami a szájukba kerül. Utóbbiak esetében fontos tehát megtanítani a „ne rágj!” vezéryiszót.

► 2. LÉPÉS Ha a kutya a borítékot biztosan tartja a szájában, John hívja magához a szomszéd szobából. Lehet, hogy először a papír nélkül nyargal a hang irányába ilyen esetben emlékeztessük rá, az elejtett borítékot is magával kell vinnie. Adjuk oda neki újra a „várj!” vezéryisző kíséretében, majd jöhet a kérdés: „Hol van John?”

► 3. LÉPÉS Ha átert a másik szobába, John térdeljen le és a „kérem!” vezéryiszővel kérje el a borítékot. Ha engedelmeskedik, kapjon jutalomfalatot és nagy-nagy dicséretet. A feladatsor meglehetősen összetett, ezért legyünk türelmesek és egyhuzamban ne gyakoroljunk túl sokáig.

Elásott kincsek

Akutyák nagyon be tudnak indulni egy nagy kupac homuktól. Ez különösen igaz azokra a fajtáakra, amelyek imádnak ájni (ilyenek a terrierek), de azokra is, amelyek elsősorban a nyomkövetést élvezik. Egy saját homokozó vagy homogdör kialakítása remek megoldás arra az esetre is, ha kutyánk kedvenc szórakozása a virágágyások átrendezése. A homogdörben természetes össztőneit kielégítve akkor áshat, amikor csak akar. Ha a kutyát arra szoktattuk, hogy alomtálból végezze a dolgát, akkor inkább válasszunk másik játékot: a kettő között nem biztos, hogy különbséget tud tenni. A homokozót takarjuk le, ha nem tartózkodunk a kertben, így nem kell aggódnunk a kóbor macskák miatt, és a homok eső esetén is száraz marad.

▲ 1. LÉPÉS Mutassuk meg a kutyának a játékát, majd menjünk ki a házból, és úgy, hogy mozgálatainkat ő is látja, rejtjük el a homokozóban. A játék kicsit ki is kandikálhat. Ezután térdünk vissza hozzá.

▼ 2. LÉPÉS Fussunk oda a homokozóhoz és adjuk ki a „keresz a játékot!” vezérysőt. Ha a kутya nem ugrik be a homokozóba vagy nem kezd el ájni, kezünkkel jelezzük neki, hogy hol találja a kincset.

A MEGFELELŐ HOMOK

Finom homokra van szükségünk, durva építkezési homokot ne vásárolunk. Utóbbi ugyanis általában annyira érdes, hogy felsértheti a kutya bőrét.

◀ 3. LÉPÉS Megvan! A kutya most már érti a játék lényegét, jöhetsnek az újabb tárgyak, és áshatjuk mélyebbre is őket a homokban. A feladatot nehezíthetjük azaz, hogy több elásott tárgy közül kell megtalálnia egyet.

BIZTONSÁG A homokozót csak a kutya használja, a gyerekeket ne engedjük ott játszani. Ugyanúgy, mint a gyerekhomokozót, a kutya homokozóját is ellenőriznünk kell az első használat előtt, nincs-e benne nagyobb szálka vagy kiálló szög.

▶ 4. LÉPÉS Ha a kutya kihozta a keresett tárgyat, kérjük el tőle a megszokott „kérem!” parancssal, majd adjuk vissza neki. Bár ilyenkor leginkább azt akarja, hogy azonnal ássuk el újra.

Sípoló állatkák

Akutyák általában imádják a sípoló játékokat. Keresgélésük tökéletes időtöltés, ha esik az eső, mindenki a házban van, kutyánk unatkozik, és úgy érzi, jól esne végre egy kis mozgás. Nagyszerű lesz látni, ahogy szobáról szobára rohangál, buzgón kutatva a zaj forrását. Próbálunk ki különböző hangokon megszólaló játékokat, bőven találunk ilyeneket a kisállatboltokban, legyen szó hápogó kacsáról vagy cincogó egérről.

► **1. LÉPÉS** Az egyik „játékos” keltse fel a kutyá érdeklödését egy sípoló játékkel, majd a többiek is vegyenek magukhoz egyet-egyet és bújanak el valahol a házban. Elrejtőzhetnek a bútor mögött vagy nehezítésként valamelyik szekrényben is. mindenki egyszerre szólaltassa meg a „hangszerét”, a gazdi pedig kérje meg a kutyát, hogy keresse meg a játékot („kereszd!”).

► **2. LÉPÉS** A kutyát az első alkalmakkor valószínüleg még oda kell vezetni az első játékoshoz, tehát a gazdival együtt indul a keresés. Egy idő után azonban már egyedül fog útnak indulni.

► **3. LÉPÉS** A játékosok, ha a kutya megtalálta őket, dicsérjék és simogassák meg, és ha kéri a játékot, adják oda neki. Persze lehet, hogy a nagy buzgóságban gyorsan továbbszalad majd. Biztassuk arra, hogy keresse meg az összes játékot és valamennyi „beszélő” állatkát.

1. LÉPÉS Vegyünk elő három ugyanolyan dobozt, és egy sorban tegyük le őket a padlóra. Vonjuk magunkra a kutya figyelmét, ültessük le, és hagyjuk, hogy megfigyelje, ahogyan az egyik doboz alá betesszük a kedvenc játékát. Keverjük meg a dobozokat, majd hívjuk magunkhoz a kutyát.

Keresd a játékot!

Ha kedvencünk már több tárgy nevét tudja és néhány játékát képes felismerni, élvezni fogja ezt a feladatot. Kezdjünk először csak két dobozzal, bár a képen három van. Nem biztos, hogy rögtön fel tudja fordítani a dobozt, ezért lehet, hogy segítenünk kell neki, ha megtalálta a megfelelőt, de mindenkorban adjunk esélyt arra, hogy egyedül fejezze be a feladatot. Ha nem egészen világos számára, mit kell tennie, mutassuk meg neki. Mikor már jól meg neki, használunk olyan dobozokat, amelyeket nem elég felfordítani, hanem ki is kell nyitni. Fontos, hogy a kutya ne érezzen csalódottságot, mert abba hagyja a próbálkozást és nehéz lesz új dolgokkal izgalomba hozni.

MIKOR JÁTSZUNK?

Elérhetjük, hogy a kutya a játékhoz szükséges tárgyakról (pl. a dobozok) kizárolag magára a játékra asszociáljon. Ha nem játszunk, a dobozok ne legyenek elől, játék előtt pedig nagy lelkesedéssel vegyük elő őket. Ettől a kutya még jobban izgalomba jön majd.

2. LÉPÉS Adjuk ki a „kereszd a játékot!” vezényszót. Az elején nem biztos, hogy sikerül neki kiválasztani a megfelelő dobozt, ezért ha kell, az ujjunkkal megkocoghatjuk a tetejét és megismételhetjük a parancsot. Ha odament a dobozhoz, biztassuk arra, hogy forditsa meg.

Elrejtett falatok

Akutyák többsége szenvédélyesen és hihetetlenül gyorsan képes megtalálni egy elrejtett finom falatot. Szaglásuk olyan fejlett, hogy elég, ha csak a megfelelő irányba mutatunk. Apró csirkefalatok, egy kis kolbász vagy sajtdarabok tökéletessé tehetik a mókát, amely tulajdonképpen a „keresz a játékot” továbbfejlesztett változata. Mint minden, most is legyünk következetesek. Ha a kutya nem mehet fel a kanapéra, akkor most se legyen ez másképp. Válasszunk egy olyan szobát vagy helyiséget, amit a jatalomfalatok után szaglásza szabadon körbejárhat.

▲ **1. LÉPÉS** Szagoitassuk meg a kutyával a falatot, hogy felkeltsük az érdeklödését, aztán tegyük néhány méterrel távolabbra. Ha kell, tartsuk pórázon a kutyát, majd engedjük oda a jatalomfalathoz, és közben adjuk ki a „keresz!” vezényszót. Ezután, miközben figyel minket, a következő falatot egy olyan helyen rejtjük el, ahol ki kell szimatolnia: például egy virágcsérét mögé vagy egy tárolódobozba. Ha kiszimatolta, ismételjük meg a „keresz!” vezényszöt.

▲ **2. LÉPÉS** Néhány alkalom után arra is megtaníthatjuk, hogy türelmesen várjon, amíg elrejtjük a falatokat. Most kezdődik csak igazán a móka! Miközben az ajtó előtt ül és várja a parancsot, rejtünk el egy jó feldoboznyi jatalomfalatot, majd engedjük be a szobába és lelkészen adjuk ki a „keresz!” vezényszót.

▲ **3. LÉPÉS** Először lehet, hogy egy kicsit összezavarodik, hiszen egyszerre annyi helyről érződnek a finom illatok. Nem láthatta, hogy howa dugtak el őket, úgyhogy segítsünk neki az első falat megtalálásában. Ezután hagyjuk, hogy orra segítségével maga végezze a keresést.

► **4. LÉPÉS** Ha rájött a dolog lényegére, a falatkákat rejtjük el úgy, hogy még nehezebb legyen megtalálni őket: a játékot kiterjeszthetjük a többi szobára, de akár még a lakáson kívülre is.

▲ 1. LÉPÉS Térdejünk le a kutyá mellé és a labdát gurítsuk át egy alacsonyabb asztal vagy szék alatt. Nézzük vele együtt, ahogy a labda átgurul a bútor lábai között.

▲ 2. LÉPÉS Ahogy a gazdi a labda után néz, a kutyá tekintete követni fogja az övét, majd megpróbálja átpréselni magát az asztal alatt, hogy a legrövidebb úton férjen hozzá a labdához.

Gurul a labda

A képeket elnézve számunkra nyilvánvaló, hogy mit kell tennünk, ha el akarjuk kapni a labdát, de ez egy kölyöknek korántsem egyszerű. Ennek a fiatal perzsa agár-whippet keveréknek két vagy három próbálkozás kellett, mire rájött, hogy a lasztit nem feltétlenül a legrövidebb úton érheti el. Ahogy az látszik, itt inkább feladatról van szó, mint játékról. A kiképzés eleinte ne tartson túl sokáig, mert a sikeres hiánya frusztrálhatja a kutyát. Válasszunk olyan bútort, ami alatt könnyen átlátunk. Azt várunk a kutyától, hogy megoldja a feladatot, nem pedig azt, hogy feladja a dolgot.

▲ 3. LÉPÉS Emeljük fel a fejünket és nézzünk körbe az asztal körül, ne alatta. Spontán reakció következik, a kutyá elkezd gondolkodni és rájön, hogy a labdát az asztalt megkerülve is megszerezheti. Most, hogy egy kicsit fejben is dolgoznia kellett, jutalomként övé a labda.

▲ 1. LÉPÉS A bújócska akkor a legizgalmásabb, ha egy barátunkat is elhívjuk a sétára. Kérjük meg, hogy guggoljon a kutyá mellé, és vonja el a figyelmét valamivel. Ezután oszonjunk el, és bújjunk egy fa vagy egy nagyobb bokor mögé. Először ne menjünk túl messzire, és rejtekhelyünk legyen viszonylag könnyen megtalálható.

Bújócska

A kutyák ugyanúgy szeretnek bújócskázni, mint az emberek, de még mielőtt a szabadban gyakorlnánk, tanuljuk meg a „keress meg” feladatot. A következőképpen segíthetünk neki rájönni a dolog lényegére. Tegyünk néhány kutyakeszet egy müanyag pohárba vagy dobozba, majd hívjuk át a kutyát a másik szobából, és közben ütemesen rázzuk meg a dobozt. Amint megérkezett, dicsérjük meg alaposan. Így gyakorljunk a ház körül, bújjunk el egyre messzebb és messzebb, míg nem a kutyá már az egész házat tüvéteszi értünk. Ezután már kint is alkalmazhatjuk a módszert, és ha kutyánk megértette a feladatot, szép sorban felkutathatja az elrejtözött családtagokat.

▲ 2. LÉPÉS Miután elfoglaltuk rejtekhelyünket, hívjuk magunkhoz a kutyát, és közben rázzuk meg a kekssel teli müanyag poharat vagy dobozt. A kutyá elkezd rohanni felénk, hogy megtaláljon. Fontos, hogy a másik személy biztassa is ilyenkor. Ha megtalált, kapjon egy kekszet, aztán cseréljünk úgy, hogy most a barátunk bújik el. Nehezítünk a feladaton újabb és újabb rejtekhelyekkel, egyre nagyobb kihívás elő állítva a kutyát.

▼ 3. LÉPÉS Ha a kutyá meg-tanulta a játékot, a kekszesdobozt elhagyhatjuk, egyszerűen csak hívjuk magunkhoz. Egy nagy dögönözés is elég lesz jutalomként, ha megtalált minket.

Nyomkövetés

Egy kutya nem lehet túl öreg vagy túl fiatal ehhez a feladathoz. Még egy nagyon idős, izületi problémákkal küszködő kutya is élvezи a nyomkövetést, ha saját tempójában haladhat, és a játék végén jutalmat kap. Az elrejtett tárgy mellett eleinte valamilyen jutalomfalatot is használunk – ezt idővel elhagyhatjuk, de csak sok gyakorlás után. A megfelelő időjárási viszonyokra minden ügyeljünk. Lehetőleg szélcsend legyen, esős terepen pedig csak gyakorlott kutyával végezzük szimatmunkát.

KEZDJÜK FIATALON!

A kölykök már három hónapos korukra képessé válnak a nyomkövetésre. Próbaként fektessünk le egy nyomot, amely a kutyát a táljához vagy egy jutalomfalathoz vezeti.

► 1. LÉPÉS Míg a kutya a házban vagy a lakásban van, menjünk ki a kertbe és rakunk le sorba tápszemeket a földre, lefektetve a követendő nyomot. A nyom ne egyenes vonalú, inkább kanyargós legyen, de elszórhatjuk cikakkban is. A célnál kedvenc játéka várja, amelyre meglepésként tegyük egy marék tápot, így dupla jutalmat kap.

► 2. LÉPÉS Hozzuk ki a kutyát a kertbe és szagoltassunk meg vele egy tápszemet. Vezessük oda, ahol a nyom kezdődik, majd kezünkkel mutassunk a földre, és a „szimat, keresd!” szavakkal biztassuk, hogy induljon el. Amint lehajtja a fejét, megérzi majd az étel illátát. Ha nem tudja, mit tegyen, rakkuk rá a pórát, és kezünket a nyomvonalon végighúzza vezessük az első néhány tápszemig.

► 3. LÉPÉS Ahogy a kutya egyre magabiztosabbá válik, jutalomként már csak a nyom végén elrejtett játékot használjuk. A cél az, hogy a kutya az emberi lépésekkel megsérült föld szagát kövesse, ám ehhez rengeteg gyakorlás kell.

▲ 1. LÉPÉS Álljunk meg laza terpeszben. Bal kezünkbe vegyük egy jutalomfalatot, a kutyá legyen a bal oldalunkon. Csalogassuk a bal lábunk elé, majd a falatot a jobb kezünkbe téve vezessük át a kutyát a lábunk között. Ezután vezessük körbe a jobb lábunk körül.

A nyolcas

Az új kihívásokra éhes örökmozgók játéka. Talán nem meglepő, hogy a dog dancing legnagyobb sztárja a rendkívül intelligens és fürge border collie. E játék nem ajánlható minden kutyának, de a legtöbb fajta a mestrévé válthat, ha a betanítást következetesen és nagy türelemmel végezzük, és nem erőltetjük a feladatot, ha a kutyá már meguntta a gyakorlást. A nyolcast csak akkor vegyük fel a palettára, ha a kutyá már elég sok feladatot, illetve vezényszót ismer, és képes folyamatos figyelemmel együtt dolgozni velünk.

▲ 2. LÉPÉS Eleinte vezényszavakkal („nyolcas!”) vagy klikkerrel tanítsuk a kutyát, de ha már belejött, a hangjelek és a falatkák elhagyhatók, a kézjelek is elegendőek lesznek. A jutalmazáshoz kezdetben le kell hajolnunk, de később már úgy is követni fogja a mozgásunkat, ha rendesen állunk.

▲ 3. LÉPÉS Készen állsz a nyolcasra? Nem egy egyszerű feladat, úgyhogy a gazdi először egyedül gyakoroljon, mielőtt hozzálátna a trükk betanításához. Ha a kutyá a bal oldalunkon van, jobb lábunkat emeljük meg. Ne felejtük el kézjelekkel vezetni a kutyát! Amint jobb lábunkat letettük a földre, emeljük meg a balt, és biztassuk a kutyát, hogy kerüljön a bal oldalunkra. Ha a mozdulatsort a kutyá és a gazdi is megtanulta, lassú előremenetben is kipróbálhatják.

CSAK TÜRELEM!

A feladat a kutyá és gazdája közötti szoros kapcsolat nélkül nem igazán működik. Kezdőknek, illetve kölyök-kutyáknak nem való. A gyakorlás legyen rövid, hagyunk időt a kutyának a tanulásra, és ne engedjük, hogy elmenjen a kedve vagy hogy összezavarodjon. Ha a nyolcas a kutyának és gazdájának is jól megy, elmondhatják magukról, hogy megtanulták a dog dancing egyik alapgyakorlatát.

Trükkök és finom falatok

Akutyák született mőkamesterek, nehéz is kordában tartani őket. Ez a fejezet olyan trükköket kinál, amelyeket a szereplni vágyó kedvencek fognak a leginkább élvezni. És ami a legjobb, a mutatványok nemcsak a gazdi, de a szemlélődök arcára is mosolyt csalnak. Vannak nehezebb feladatok, néhány közülük valóban elég bonyolult, de a legtöbb kutya megtanul pacsit vagy pusztit adni, és a legokosabbak, legkitartóbbak a „szégyelld magad” és a „jó éjt” trükköket elsajátítva mindenkor mindenkor a társaság középpontjában lehetnek majd. A trükkök megtanításához sincs másra szükségünk, mint dicsérő szavakra és egy nagy adag jutalomfalatra.

▲ 1. LÉPÉS Először is, fektessük le a kutyát. Térdejünk le hozzá és nyújtsuk felé a kezünket, mintha csak egy kiadós fülvakásra készülnénk. Boldogan az oldalára fekszik majd.

Fordulj meg!

A legtöbb kutya számára a háton való átfordulás nagyon könnyen megy, de mielőtt elkezdenénk agyakorlást, bizonyosodjunk meg arról, hogy kutyánk felétel nélkül engedelmeskedik a „fekszik!” vezényszónak. E nélkül ne is várjuk el tőle a feladat teljesítését. Ha nem érti, mit akarunk, nem fogja örömet lelni az új kihívásban, és ez önbizalom-romboló hatással lehet a már megtanult dolgokra nézve is. Ha klickert használunk, fontos, hogy csak akkor klikkeljünk, illetve jutalmazzunk, ha a kutya teljesen átfordult a hátán.

BIZTONSÁG A hosszú törzsű kutyák, például a whippetek és az agarak számára az átfordulás nagyobb nehézséget okoz, mint rövidebb törzsű társaiknak. Ne ragaszkodunk a feladathoz, ha közben a kutya láthatóan nem érzi jól magát.

▼ 2. LÉPÉS A kutya az oldalára fekszik, jóhet egy kis hasvakárás. A következő lépében a jutalomfalatot az orra előtt tartva, kezünkkel lassan rajzoljunk egy kört a levegőbe, közben adjuk ki a „fordulj meg!” vezényszót. Egyes kutyák azonnal kapcsolnak és a mozdulatsort szinte összetönösen produkálják, mik másoknál kell néhány próbálkozás. Jutalmazzuk meg akkor is, ha a teljes kör nem sikerül elsőre, majd próbáljuk meg újra.

▼ 3. LÉPÉS Ha sikerült átfordulnia, kérjük meg, hogy álljon fel. Amikor az átfordulás már biztosan megy, próbáljuk meg úgy is, hogy csak kézjeleket használunk. Jutalomfalátot csak akkor kapjon, ha tökéletesen végrehajtotta a feladatot.

Meghaltál!

Ez inkább trükk, mint játék vagy feladat, de aki már látott ilyen előadást, nem kételekedhet benne, hogy a kutyák még ezt is nagyon tudják elvezni. Egy kis dicséretért mindenre képesek. A trükköt ugyan nem nehéz megtanítani, de az egymásra épülő mozdulatok miatt a kutyának a „fekszik!” és a „fordulj meg!” parancsokat biztosan kell tudnia hozzá. Ha a trükk végül sikerül, ne várjuk a kutyától, hogy túl sokáig feküdjön tetszhalott-ként a földön. A nézőközönség hangos kacagásának és a kitörő tapsviharnak ugyanis nem fog tudni ellenállni!

▼ **1. LÉPÉS** Álló helyzetből vagy ütötésből is indíthatjuk a kutyát. Guggolunk le hozzá, és fektessük le.

▼ **2. LÉPÉS** Ha lefeküdt, jöhét a „fordulj meg!” vezénysző, de – és itt jön a turpisság! – csak félötig engedjük, és ahogy az oldalán fekszik, a „várj!” vezénysző kíséretében kapjon egy jutalomfalatot. Ha már myugodtan fekszik az oldalán, adjuk ki a „meghaltál!” parancsot.

▼ **3. LÉPÉS** Némi gyakorlás után megéríti majd a feladatot, és az első két vezényszót akár el is hagyhatjuk. A „meghaltál!” parancsra egyszerűen az oldalára fekszik majd. A trükk legnehezebb eleme, hogy kedvencünk ne csak lefeküdjön, de a fejét is letegye a padlóra.

Hajolj meg!

Ha megfigyeljük kutyánk minden napi viselkedését, tapasztalni fogjuk, hogy a mellső lábak kinyújtottássá (a „meghajlás”) egy a megszokott nyújtógyakorlatok közül: a kutya így tesz a délutáni szunyókálás után és akkor is, ha valamilyen mozgalmasabb dolg van kilátásban (például sétálni indulunk). Ha gyorsak vagyunk, nyújtózkodás közben adhatjuk ki a vezényszót, így a trükk betanítása gyorsan megy majd, hiszen a legtöbb kutya számára ez természetes mozdulatsor. Ha kutyánknak mégsem menne ösztönösen, és egy kis jutalomra is szüksége van, kövessük a fenti lépéseket. Hajoljunk meg neki, miközben kiadjuk a vezényszót, és figyeljük, ahogy udvariasan viszonozza meghajlásunkat.

► **1. LÉPÉS** A legegyszerűbb, ha megvárjuk azt a pillanatot, amikor a kutya magától nyújtózkodik egyet. Miközben mellső lábait előrenyomja, adjuk ki a „hajolj meg!” vezényszót, aztán dicsérjük meg és jutalmazzunk. Először kicsit meglepődik majd, de a nyújtózkodás közben kiosztott falatkákból egy idő után érteni fogja, mit szeretnénk tőle.

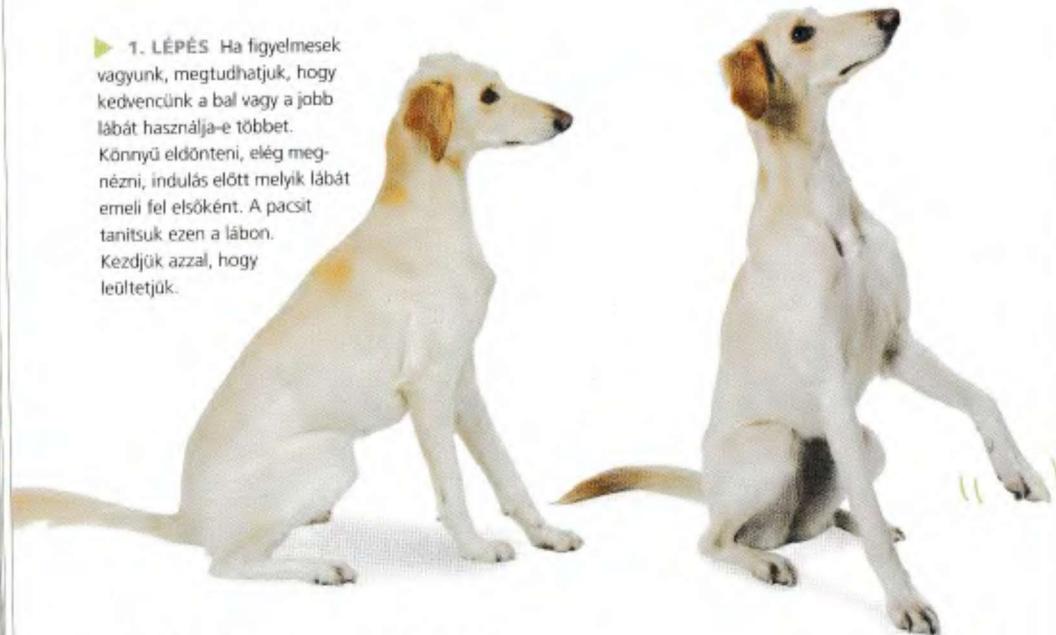

► **2. LÉPÉS** A következő nyújtózkodáskor a falatot helyezzük a kutya két mellső lába elő. Közben egyik kezünkkel nyúljunk a hasa alá, tartásuk fent és adjuk ki a „hajolj meg!” vezényszót. Ezt a mutatványt a kutyák általában könnyen megtanulják. A meghajlás idővel segítségünk nélkül is megy majd, amikor csak akarjuk.

BIZTONSÁG A feladat az öreg, izületi panaszokkal vagy hátfájással bajlódó kutyáknak nem való igazán. Ha idősebb kutyánk spontán módon nem szokta felvenni ezt a pózt, ne is nagyon erőltessük a dolgot. Ennyit nem ér meg egy kis móka.

► 1. LÉPÉS Ha figyelmesek vagyunk, megtudhatjuk, hogy kedvünk a bal vagy a jobb lábat használja-többet. Könnyű eldöníteni, elég meg-nézni, indulás előtt melyik lábat emeli fel elsőként. A pacsit tanitsuk ezen a lábon. Kezdjük azzal, hogy leültetjük.

Adj egy pacsit!

Akutyánál ez ösztönös mozdulat. Nagy előszeretettel pofozzák egymást játék közben, de bosszantó szokásként „embereik” számára is így jelzik, most már tényleg itt az ideje egy kis hancúrozásnak. A vezénysző megtanítása nemcsak örömteli játék gazda és kutyája számára, de abban is segíthet, hogy a kérhetlen pofonokat elkerüljük. Ha külön parancssal tartjuk kordában az ösztönöket, kevesebb „piszkálódásban” lesz részünk.

▲ 2. LÉPÉS Telepedjünk le a kutyá elé, és a kiválasztott láb fölött finoman érintsük meg a vállizmokat. A láb ettől automatikusan kissé megemelkedik. Egyéb doogra nincs is szükség, a pacsizás veleszületett reakció.

▼ 3. LÉPÉS A felemelt lábat fogjuk meg, óvatosan rázzuk meg, és kérjünk egy „pacsit”. A kutyá mancsát alulról tartuk, ha átfogjuk, fenyegéteknél veheti, főleg ha fiatalabb vagy idegesebb kutyával van dolgunk. Ha a pacsizás biztosan megy, kipróbálhatjuk úgy is, hogy álló helyzetben vagyunk.

INTEGETÉS

Ha a kézfogást meg-tanítottuk, az intégetés következik. Miközben a kutyá pacsira nyújtja a lábat, kicsit lépjünk hátra. Így a levegőbe csap majd. A mozdulatot társitsuk az „integess!” vezény-szóhoz.

Rendrakás

Ha meguntuk, hogy mindenekkel kell elpakolunk a többiek után, a rendrakás feladatait kutyánkra is rábízhatjuk. Csak kövessük a lépéseket, és legalább egyvalaki lesz a családban, aki elrámol maga után. Ha kutyánk imádja a pörgős játékokat, a „rendrakást” kiegészítjük a kosárlabdából jól ismert zsákolással is. Egy-szerű, csak guritsunk felé egy labdát és adjuk ki a „rendrakás!” vezényszót, majd jöhét a többi labda is. Ettől annyira be tudnak lelkesedni, hogy nehéz velük lépést tartani!

◀ **1. LÉPÉS** Megkönnyíti a dolgunkat, ha a helyszínt előre elrendezzük. Helyezzük el valahol a játékosarat és a tárgyat szórjuk szét a szobában. Első lépésként mutassuk meg a kutyának egyik kedvenc játékát és vezessük a kosárhoz.

▶ **2. LÉPÉS** Adjuk oda neki a játékot, és biztassuk, hogy vegye a szájába. Egy jutalomfalattal csaljuk a kosár fölé. Amint a falatot felkínáljuk neki, a játék a kosárban landol. Mindeközben adjuk ki a „rendrakás!” vezényszót.

▶ **3. LÉPÉS** Az első néhány alkalommal csak a kedvenc játékával gyakoroljuk a rendrakást. Ha ez már jól megy, növeljük a játékok számát úgy, hogy a kutyácsak akkor kapjon jutalomfalatot, ha egnél több dolgot rak a helyére.

▲ 1. LÉPÉS A kutyának először meg kell tanulnia mozdulatlanul tartani a fejét. Finoman fogjuk meg az orrát, a másik kezünkbe vegyük egy csontot, és adjuk ki a „marad!” vezéryiszót. Ha nem tud nyugton maradni, nem lesz képes a csontot az orrán tartani. Némi gyakorlás után azonban már nem lesz szükség arra, hogy megfogjuk az orrát, nyugodtan tűri majd, hogy rátegyük a csontot.

▼ 2. LÉPÉS Ha a kutyá nyugodtan tartja a fejét, jutalmazzuk meg, óvatosan fogjuk meg a pofátját és tegyük egy kisebb csontot az orra hegyére. (A képen látható kutyá egészen méretes csontokat is képes ezzel a módszerrel a levegőbe repíteni, de mi inkább kezdjünk valami kisebb és könnyebb csonttal). Ha meg akar mozdulni, használjuk a „marad!” vezéryiszöt. Ám ha csak egy pillanatig is képes mozdulatlan maradni, nagyon dicsérjük meg és kapjon jutalomfalatot is.

Kapd el a csontot!

Ez egy nehéz trükk. Kövessük az útmutatót, legyünk türelmesek, és minden jó próbálkozást dicsérjünk meg, még akkor is, ha a sikér nem teljes. A gyakorlás ne tartson hosszú ideig, egy alkalommal legfeljebb háromszor vagy négyeszer próbálkozzunk egymás után. A leckék között mindenig játszunk is egy kicsit a kutyával, így nem megy el a kedve akkor sem, ha esetleg túl nehéznek találná a feladatot. Ügyeljünk rá, hogy megfelelő távolságot tartsunk, amikor a fej mozdulatlanul tartását tanítjuk. Ha túl közel hajolunk, megzavarhatjuk a kutyát a koncentrálsában, és – imádott gazdi ide vagy oda – a mozdulatot akár fenyedegetésnek is veheti.

▼ 3. LÉPÉS Most lépjünk hátra és egy hirtelen mozdulattal imitáljuk, hogy valamit feldobunk a levegőbe. Ahogy a kutyá a kezünk után néz, a csont a levegőbe emelkedik, mi pedig adjuk ki a „kapd el!” vezéryiszöt. Végeredményben ezzel a kézmozdulattal érjük el, hogy feldobja a csontot.

▼ 4. LÉPÉS Végre, a jutalomfalat! Kitartó munkával jutottunk el idáig. Biztos volt jó néhány olyan próbálkozás, amikor a csont a kutyá orráról „véletlenül” a szájába csúszott, vagy egyszerűen a földre pottyan, miközben ránk emelte a tekintetét. Most végre elkapta! Olyan trükköt tanítottunk meg neki, amely nagyobb közönség előtt is osztatlan sikert arat majd.

▲ 1. LÉPÉS Keressünk egy a célnak megfelelő széket. Ha a kutya nincs kitiltva a fotelekhez, lehetőleg ne a kedvenc fekvőhelyét válasszuk: mi választunk, nem pedig ő. Mutassuk meg neki a széket, adjuk ki a „gyere!”, majd a „fel!” vezényszót.

Ugorj fel!

Tudjuk jól, mennyire szeret ugrabugrálni egy egész-séges, örökmozgó kutya. Az igazán nagy kihívás nem is az, hogy a kutyát felcsalogassuk a bútorokra, hanem az, hogy távol tartsuk azoktól. Fontos, hogy a székre való felugrás mindenkor csak a gazdi engedélyével, az ő kérésére történjen, a kutya ne dönthessen kénye-kedve szerint. Válasszunk egy stabil széket, és helyezzük csúszásmentes felületre. A feladat idősebb vagy izületi problémákkal küzdő, illetve nagyon fiatal kutyák számára nem ajánlott. A növésben levő kölykök esetében a csontok és az izmok megfelelő fejlődése érdekében kerülni kell a túl sok ugrálást.

KARON ÜLŐ KUTYUS

Megtaníthatjuk azt is, hogy a kutya egyenesen a karjainkba ugorjon. (Ez nagyobb testű kutyáknál talán nem annyira szórakoztató mutatvány.) A „marad!” vezényszóval indítunk, sétálunk el a kutya előtt, majd a „gyere!” és a „fel!” parancsok kíséretében csapunk a térdünkre. Ha megértette a feladatot, jól dicsérjük meg.

▲ 2. LÉPÉS Dicsérjük meg és adjunk neki jutalmat, ha felugrott, majd lépjünk el a széktől a „marad!” vezénysző kiadásával. Ezzel azt próbáljuk elérni, hogy a kutya csak parancsszóra ugorjon fel, illetve le a székről.

▼ 3. LÉPÉS Várunk néhány másodpercret, és jöhets a „le!” vezénysző. A feladatot tegyük változatossá azzal, hogy mindenkor más-más ülőalkalmatosságot jelölünk ki, vagy úgy, hogy egy kicsit halogatjuk a döntést: „hm, lássuk csak, melyik is legyen...”; miközben előre hátra pillantgatunk, ugróbajnunk majd megörül izgalmában.

Ölelések és puszik

A legtöbb gazdi nagyon közeli kapcsolatban áll kutyájával, az ölelések és a puszik kérés nélkül is záporoznak. Azért mégis jó dolog olyasvalakitől puszit kérni, aki biztos, hogy boldogan teljesíti kívánságunkat. E bájos feladatot azért is nagyon egyszerű begyakorolni, mert a tanítás egy minden napos cselekvés megerősítéssében áll. A kisebb termetű kutyusokkal nincs nehéz dolgunk, hiszen könnyebb rávezetni őket a doogra, ha az ölünkben vannak. Ha nagytermetű kutyától akarunk puszit kérni, üljünk le, hogy arcunk az övével egy magasságban legyen.

► 1. LÉPÉS Ölyeljünk rá, hogy a kutyá biztosan üljön az ölünkben, nehogy elveszítse az egyensúlyt.

BIZTONSÁG Hosszú törzsű (basset hound, tacskó stb.) vagy hátfájásos kutyával ne játszzunk ilyet.

► 2. LÉPÉS Emeljük fel és óvatosan tegyük a vállainkra a kutyá mancsait, közben adjuk ki az „ölél!” vezényszót. Az öleléstre kéjelet is bevezethetünk; egyszerűen tegyük kereszthez mellkasunkon karjainkat és érintsük meg a vállunkat. Dicsérjük meg a kutyát, ha mancsával közelít felénk.

Beszélj hozzámi!

Erdemes megtanítani a kutyának ezt a trükköt, mert a parancsra ugatás mellett azt is tudni fogja, mikor tilos a hangoskodás. A neveletlen kutyák bosszantó szokásai között számos olyan akad, amelyből egy kis átértelmezéssel hasznos trükk válik, és bővíti képzett kutyánk repertoárját. A mutatványt ne akkor kezdjük el betanítani, amikor a kutya már ugatásba kezdett, mert így csak összezavarjuk. Inkább válasszunk egy olyan alkalmat, amikor nincsenek zavaró tényezők és a kutya kizárolag ránk tud figyelni.

A SZÓLÓÉNEKES

Sok kutya kedveli a zenét. Hihetetlen, de néhányuk magától is elkezd énekelni, ha feltesszük kedvenc CD-nket. Ha egy ilyen éneklő kutya a társunk, a duettet is kipróbálhatjuk, mindenki nagyon fogjuk élvezni

◀ 1. LÉPÉS Vegyük magunkhoz a kutya kedvenc játékát, tartsuk úgy, hogy ne érhesse el, és hívjuk magunkhoz. Ha a játékra vagy a jutalomfalatra koncentrál, adjuk ki az „ugass!” parancsot. Flég hamar felbosszantja majd, hogy nem férhet hozzá a játékhoz. Csalódottságának egy kis ugatással fog hangot adni, és amint ez megtörténik, jól dicsérjük meg. Próbáljuk ki a többi játékkal is. Ha ugatni kezd, jutalmazzuk meg.

◀ 2. LÉPÉS Ha a kutya már kérésre tud ugatni, tanítsuk meg suttogni is. Fogjunk egy jutalomfalatot, adjuk ki az „ugass!” vezényszót, és ha a kutya elkezdi az ugatást, halkan mondjuk neki, hogy „cssssst, suttogi!”. Az utóbbi parancsot eleinte nagyon halkan kell mondanunk, amire a kutya valószínűleg az ugatás széles skálájával fog reagálni. Már az első szelidebb, halkabb ugatásért járon dicsérét és egy finom falat. Gyorsan megtanulja majd az ugatás és a suttogás közti különbséget.

▼ 3. LÉPÉS Arra is megtaníthatjuk a kutyát, hogy csendben maradjon. Mutassunk fel egy jutalomfalatot, és ha elkezd ugatni, adjuk ki a „csend legyen!” vezényszót. Ne is nézzünk rá. Ha abba hagyja az ugatást, nagyon dicsérjük meg, és kapja meg a falatkát. Az „ugass!”, a „suttogi!” és a „csend legyen!” parancsokat általában meglepden könnyű megtanítani.

▲ 1. LÉPÉS Térdejünk le a kutyá elé, és vegyük rá, hogy a hátsó lábaira álljon. Ehhez elég annyi, hogy a feje felett tartunk egy jutalomfalatot. A bal kezünket használjuk, így könnyebb lesz neki az óramutató járásával megegyezően forogni.

▲ 2. LÉPÉS Körkörösen mozgasuk a falatkat, közvetlenül feje fölött. A falat láttán a kutyá elkezd a hátsó lábain egyensúlyozni, hogy elérje azt. Ha így tesz, dicsérjük meg és adjuk neki oda a jutalomfalatot, a mozgást pedig kössük össze a „tánc!” vezényszóval.

▲ 3. LÉPÉS Mindig csak rövid ideig gyakoroljunk. Addig táncoltassuk a kutyát, amíg a körben néhány újabb lépést nem tesz. Használjuk a „tánc!” parancsot. Végül már csak akkor kapjon jutalmat, ha egy teljes kört leírt a hátsó lábain lépkedve.

Dog dancing

Gyakran látni a tévében bemutatókat és agility-versenyeket, ahol a kutya és gazdája páros tánchoz hasonlóan, hihetetlen összhangban mozog együtt. A bemutatott gyakorlatok szinte bámulatba ejtik a nézőt. Lehet, hogy a versenyzői szintet soha nem érjük el, ám érdemes kihasználnunk azt, hogy a kistestű fajták – különösen a toy kutyák és a terrierek – meglepő módon veleszületett adottságként szeretnek a hátsó lábukon egyensúlyozni, és néha egészen kidolgozott táncelőzetekre is képesek. A gyakorláshoz válasszunk olyan felületet, ami nem csúszik, nem fényes, és a kutyának biztositsunk elég teret a manöverezéshez. Kapjuk elő a jutalomfalatokat, indítssuk el a zenét, és kezdődhet a műsor!

▲ 4. LÉPÉS Most pedig jöhetsnek a piruettek! Ha megcsinálta a teljes kört, csak akkor adjunk jutalmat, ha sikerül rábírnunk néhány további lépére. A játékot minden hagyjuk abba, mielőtt a kutyá elfáradna vagy ráunna a dologra.

BIZTONSÁG Ahogy az várható volt, ez a gyakorlat sem való a hosszú törzsű kutyáknak. A kisebb fajták általában nagyon gyorsan megtanulják. Ha nagyobb testű kutyánk van, érdemesebb egy hivatalos dog dancing tanfolyamra beiratkoznunk.

Pitizés

A legtöbb kutya kedveli a feladatot. Ne felejtsük el azonban, hogy néhány fajta nem tud a hátsó lábain felülni, tehát ha kutyánknak nem akaródzik a dolog, ne erőltessük. A pacsidáshoz (lásd a 62–63. oldalt) minden csak az egyik kezünket és a kutya egyik mancsát használtuk. Most minden kezünkre és a kutya minden első mancsára szükségünk lesz, de azért nem olyan bonyolult a dolog. Némelyik gyorsan rájön, mit kell csinálnia, és örömeiben elkezd őrülten a levegőbe csapodni – ilyenkor finom kézmozdulatokkal és nyugodt hangon próbáljuk egy kicsit megfeketni. Várunk, amíg a kutya teljesen megtalulta a gyakorlatot, és csak ezután utasítsuk álló helyzetből, mert megijedhet, ha fölé magasodunk.

BIZTONSÁG

Nagyon fiatal vagy öreg, izületes kutyával ne játsszunk ilyet, mert a feladat nagyon megterhel a hátat. Ne felejtsük el, hogy nem minden kutya képes a hátsó lábain felülni. Néhányuk egyszerűen csak kényelmetlennek találja a pózt. Ha látható, hogy kutyánk nem szívesen csinálja, ne erőltessük.

► 1. LÉPÉS Térdejünk le a kutyához és kezeinket nyújtuk felé. A mancosok a földön. Kérjünk tőle pacst, kezeinket pedig tartunk a fejével egy magasságban, különben fel fog ugrani.

▼ 2. LÉPÉS Kérjünk pacst megint, kezeinket pedig minden előre emeljük egy kicsivel feljebb, hogy a kutya minden mancsával a tenyerünkbe csaphasson. Adjuk ki a „pitizz!” vezényszót. Ne erőltessük a gyakorlatot, ha a kutya nem képes egyensúlyozni. Ez a nagytestű kutyáknál gyakran előfordul.

► 3. LÉPÉS Ha legalább az egyik mancsával megérimenti a tenyerünket, dicsérjük meg és kapjon jutalmat. Egy idő után elhagyhatjuk a „pacst!” parancsot, és elég lesz a „pitizz!” vezényszót használni. A feladat elég fárasztó a kutya számára, úgyhogy ne gyakoroljunk túl sokáig.

► 1. LÉPÉS A „szégyelld magad!” trükköt csak akkor próbáljuk ki, ha a kutya hozzászokott, hogy olykor feladatokat kell végrehajtania, és képes nyugodtan egy pozícióban maradni. Üljünk le mellé és fektessük le.

► 2. LÉPÉS Fogjuk meg az egyik mellső lábat (kérhetünk egy pacisit is, lásd a 62–63. oldalt), rázzuk meg, mintha kezét fognánk, majd óvatosan tegyük keresztbé a másik lábán.

Szégyelld magad!

A trükk igazi slágernek számít. Az a kutya, amelyik megtanulta, soha nem fog szükölködni jutalomfálatokban. A legegyszerűbb, ha megvárjuk, amíg a kutya felveszi természetes fekvő pozíóját, és az orrát a két mancsa közé dugja. Ha általában nem így fekszik le, akkor egy kicsit segítenünk kell neki. Bármilyen módszert is választunk, soha, de soha ne kényszerítsük a kutyát ilyen vagy bármilyen más pózba. A kutya-gazdi kapcsolat a természetes bizalmon alapul, ha el akarunk érni valamit, a rábeszélés és a jutalmazás eszközeiit kell használnunk. Kényszerítéssel soha nem érünk célt: a kutya számára egyre kevésbé lesz élvezet a közös játék és tanulás, de fennáll a veszélye annak is, hogy gazdája iránt érzett bizalma megrendül.

► 3. LÉPÉS Fogjuk meg a fejét a fülei mögött és óvatosan húzzuk oda a két mancsa közé. Ne kényszerítsük! Ha zavarja a mozdulat, várunk addig, amíg magától fel nem veszi a „szégyenkező” pózát.

► 4. LÉPÉS Térdejünk le mellé, és mondjuk neki: „szégyelld magad!”. Ha jó csinálja, dicsérjük meg és jutalmazzunk. Egyes kutyák színeszi vénával vannak megáldva, úgyhogy ne csodálkozzunk a két mancs közül felénk áradó félénk, szemérmes pillantásokon. A remek színész teljesítményéért még több jutalom jár!

Jó éjt!

A mozdulatsort több lépésből áll, tehát egy újabb nehéz trükkkel van dolgunk. Ám ha kedvencünk elsajátítja a gyakorlatot, minden oka meglesz rá, hogy elégedett legyen önmagával. Mielőtt nekilátunk, győződjünk meg róla, hogy ismeri a „meghaltál!” vezényszót (lásd az 58–59. oldalt). Itt is érvényes a nehezebb feladatoknál irányadó szabály, hogy a gyakorlás legyen rövid, élvezetes és pozitív, pihenésképpen pedig mindig játsszunk valami egyszerűbb dolgot. Ha a kutyának van kedvenc rongya vagy takarója, amit nagy érvezettel vesz a szájába, használjuk ezt.

1. LÉPÉS Az érdemi munka megkezdése előtt a kutyát hozzá kell szoktatni ahhoz, hogy egy takaró alatt van. Soi kutyá nem szereti, ha betakarják, ilyen esetben egy kicsivel több időre és türelemre van szükség, míg elérjük, hogy a kutya ne érezze kényelmetlennek a helyzetet. Adjuk ki a „meghaltál!” vezényszót, és ha az oldalára feküdt, tegyük rá a takarót.

2. LÉPÉS Közben mondogassuk, hogy „jó éjt!”, és nyújtsuk oda neki vagy óvatosan tegyük a szájába a takaró sarkát. Ne szegje a kedvünket, ha esetleg felpattan; kezdjük újra a feladatot! Egy ideig csak ezt gyakoroljuk, és ha a szájába veszi a plédet, dicsérjük meg és kapjon jutalmat.

3. LÉPÉS Ha megtanulta megfogni a takarót, a „meghaltál!” parancsot kihagyhatjuk, és elegendő a „jó éjt!” vezényszót használni.

Agility – ügyesség és gyorsaság

Egy igazi agility-versenyző szinte a levegőben úszva rohan az eldobott labda után, és minden türelmetlenül figyeli gazdáját, vajon mi lesz a következő feladat. E fejezetben bemutatjuk, milyen akadályokkal nézhetnek szembe a kutyák az agility-pályákon, és szó lesz arról is, hogyan építsük meg saját pályánkat a kertben. Vigyázat! Ha kedvencünk nagyon lelkesnek bizonyul, könnyen azon kaphatjuk magunkat, hogy stopperrel mérjük a részidőket, és végül a közeli kutyaiskola agility-képzésén kötünk ki. Természetesen nem minden kutya bolondul ezért a sportért, de egy-két kedvére való feladatot mindenki talál. Az otthoni pályát kutyánk igényeinek megfelelően is testre szabhatjuk.

Építsünk agility-pályát a kertben

A kutyák általában nagyon kedvelik a sok ugrásból tarkított, lendületes játékokat. Ha a mi kedvencünk is ilyen, és bizonyította, hogy képes magától rájönni bizonyos dolgokra, fontolóra kell vennünk egy otthoni pálya megépítését. Vegyük néhány órát egy hivatalos agility-képzésen, még akkor is, ha nem akarunk versenyekre járni. Így a felszerelés helyes használatára és a kutyá biztonságára vonatkozó információkat biztos forrásból szerezhetjük meg. Az új felszerelés általában elég drága, ezért nézzünk szét, hátha találunk egy-két használt, de jó állapotú darabot. Döntetlünk úgy is, hogy magunk építünk akadályokat, ám ilyen esetben érdemes kikérni egy kiképző véleményt, hiszen az otthoni szórakoztatónak központnak nem csak műkásnak, de biztonságosnak is kell lennie.

▲ FENT Az ugrás az agility-versenyek alapeleme. Vásárolhatunk profi eszközöket, de akár magunk is építhetünk ugró-akadályt. Ügyeljünk azonban arra, hogy az akadály ne legyen túl magas, mert a kutyá nem ugorhat a vállmagassága fölött.

BIZTONSÁG Saját agility-pályánk megépítésénél figyeljünk arra, hogy az akadályok megfelelő távolságban legyenek egymástól. Az ugrásnál a neki-futás és az érkezés is helyigényes – legalább öt nagy lépés kell a lendületvételhez és négy nagy lépés a földet éréshez.

► **BALRA** Rakunk le néhány bóját vagy más tárgyat, amelyeket a kutyá kerülhet. Nehezíthetjük a feladatot, ha megtanítjuk arra, hogy az akadályok között, mint egy cselező focista, vezesse végig a labdáját.

► **JOBBRA** A pihenőasztal a versenyeken 1 m² alapterületű. Egy emelvényen áll, amely a kutyá magasságához igazodik. Futam közben a kutyáknak öt másodpercre meg kell pihenniük ezeknél az asztaloknál, mielőtt a következő akadályhoz mennének. Az asztal legyen strapabiró, robusztus, felülete pedig csúszásmentes.

▼ **LENT** Az alagút hivatalos hossza általában négy és öt méter között van. A bejárati és a kijáratú rész merev anyagból készül, így nem csuklik össze, amikor a kutyá átszáguld rajta. Kezdet kutyáknak a gyerekek számára készült játékalagút is megeszi, amelynek nagyobb az átmérője.

1. LÉPÉS Nem kell sok idő, és a kutya már magától ugrik át az akadályokon, de azért először nem árt megmutatni neki, mit is a feladat. Tegyük rá a pórászt, kocogjunk oda a rúdhoz, majd lépjük át. Közben adjuk ki az „akadály!” parancsot. Dicsérjük meg és biztassuk. Előfordulhat, hogy az akadályt eleinte csak mi ugorjuk át, míg kedvencünk megtorpan előtte.

A kezdő magasugró

Aképek alapján talán kényetlenek leszünk felülvizsgálni azzal kapcsolatos előítéleteinket, hogy milyen fajták szeretik is igazán az agilityt. Ez a kis papillon minden össze két kilogrammot nyom, de simán megbirkózik egy teljes agility-pályával, ha az akadályokat a magasságához igazítják. Nem minden kutya született ugró bajnok, úgyhogy lassan a testtel, és kezdjünk mindenkorral alacsony akadályokkal. Ha a kutyát megrettenti az ajánlott félvállnyi magasság, a rudat tegyük alacsonyabba, akár csak néhány centiméterre a földtől. A célunk az, hogy a kutyából magabiztos ugrót neveljünk, ezért a siker számít. Ha az adott magasság már jól megy neki, fokozatosan egyre feljebb tehetjük a rudat.

MINDENEKELŐTT!

Mérjük meg a kutya vállmagasságát, majd ezt felezzük meg. Ilyen magas akadályt kell építenünk, amikor elkezdjük a gyakorlást. Magasugróként két dobozra, vődörre vagy bójára tett seprűnyél is megteszi.

BIZTONSÁG Az akadály legyen a kutyához mértén megfelelően magas, a rúd pedig könnyen ledönthető. A legjobb, ha a szabadban gyakorolunk, de ha elég hely áll rendelkezésünkre, esős napokon a házban is játszhatunk. A csúszós padlót kerüljük.

▲ 1. LÉPÉS A kutyá megtanulta a magasugrás alapjait, most segítsünk neki továbbfejlődni. Az első akadályt ugorjuk át együtt, aztán kocogunk oda a következőhöz.

Akadályok

Ha a kutyá a már nagy magabiztosággal ugrálja át az alacsonyabbra helyezett rudakat, csinálunk neki egy igazi akadálypályát. Egyszerre minden csak egy akadályval növeljük a mennyiséget: az első után jöjjön kettő, kettő után három, és így tovább. Hacsak nincs otthon egy óriási szobánk (vagy esetleg egy saját tornaterünk), a pályát valahol kint a szabadban építsük fel, hogy legyen elég hely a nekifutáshoz. Ne feledjük a bűvös számokat: öt nagy lépés a lendületvételhez és négy nagy lépés a „landoláshoz”. Az akadályokat minden egyenes vonalban helyezzük el, mert az éles fordulók nagyon megerőltetik a kutyá izületeit.

▼ 2. LÉPÉS A második akadályt is együtt „küzdjük le”, majd ismételjük meg még egyszer mind a kettőt. Ha a kutyá kezd magabiztosabbá válni, vegyük rá, hogy ugorjon egyedül. Kicsit lépjünk hátra, és az „akadály!” parancs mellett használunk valamilyen kézjelet. A kutyák jobban megérlik a kézjeleket, ezért sok profi így dolgozik a pályán.

BIZTONSÁG Ne ugrassunk egyévesnél fiatalabb kutyát, mert a kölykök izületei a megerőltetéstől könnyen megsérülhetnek.

1. LÉPÉS A karikát a padlón vagy néhány centivel a padló felett tartsuk, biztos kézzel. A másik kezünkkel mutassunk fel egy jutalomfalatot, és hívjuk át a kutyát a karikán a „hopp!” vezényszóval.

Karika

A rúdakadályok után ismerkedjünk meg egy új agility-elemmel, a karikán átugrással. Előfordulhat, hogy kedvencünk tétevézni fog egy kicsit, szokatlannak találva az ötletet, hogy egy lezárt, „bekerített” térbé ugorjon – még akkor is, ha a karikán át lehet látni. Tartsuk biztosan és minél alacsonyabban a karikát, az önbizalma így gyorsabban megjön, és a feladatot is könnyebben fogja találni. Ha továbbra sem kapott kedvet hozzá, bátorításként mi magunk is átbújhatsunk néhányszor.

2. LÉPÉS Ismételgessük a feladatot, a karikát pedig fokozatosan emeljük egyre feljebb, és minden használjuk a „hopp!” utasítást. A kutyá a jutalomfalatért nagy örömmel fogja átvetni magát az akadályon.

BIZTONSÁG A kутya soha ne ugorjon a vállánál magasabb akadályt, mert az ízületeit és az izmait túlságosan megerőltetheti.

3. LÉPÉS Amikor már egészen jól megy, emeljük fel a karikát a kívánt magasságba. Dobunk át egy jutalomfalatot a túloidalra, és újra mondjuk a „hopp!” vezényszót. Gondolkodás nélkül át fog ugrani. Ha szükséges, le is zárhatjuk a karika két oldalát, hogy ne tudja megkerülni azt.

4. LÉPÉS Ha a kutyá már tökéletesen átugrik a hulahopkarikán, kipróbálhatjuk a profi agility-eszközöt, a gumiabroncsot is.

▲ 1. LÉPÉS Rejtsünk el a markunkban egy jutalomfalatot, és álljunk meg a kutya előtt. Ó megröbálja majd elvenni tőlünk, de amint rájön, hogy nem sikerülhet, lépni fog egyet hátra.

▲ 2. LÉPÉS Amikor elkezd hátrafelé lépkedni, klikkeljünk és használjuk a „hátra!” vezényszót. Dicsérjük meg, a jutalomfalatot pedig adjuk oda neki.

▲ 3. LÉPÉS A hátramenet hamarosan már vezényszóra is menni fog, és egy idő után növelhetjük a közöttünk lévő távolságot is.

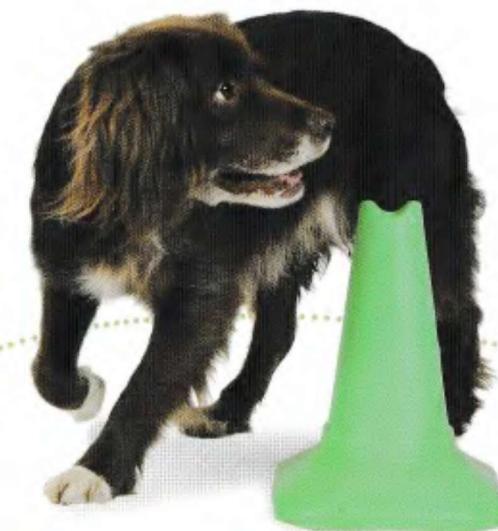
Körbe és hátra

Két külön feladatként és megtanítható – séta hátramenetben és körözés –, de kombinálhatjuk úgy, hogy a kutyának ellentétes irányú köröket kell leírnia. Kövessük a fenti lépéseket a hátramenet megtanításához, majd a jobb oldali utasítások alapján tanítsuk meg a körözést. A legkönnyebben úgy kapcsolhatjuk össze a két gyakorlatot, ha először szemből, majd hátramenetben közelítjük meg a bójákat.

▲ 1. LÉPÉS A körözés betanítását a következőképpen végezzük. Tegyünk ki egy bóját, és egy jutalomfalattal csalogassuk körbe a kutyát a „körbe!” vezényszöt használva. Ha megcsinált egy teljes kört a bójá körül, kapja meg a jutalmat.

▲ 2. LÉPÉS Sok gyakorlást van szükség ahhoz, hogy jutalomfalat nélkül is menjen a feladat. Ha a kutyus belejött, kombinálhatjuk a két mozdulatsort: próbáljuk meg rávenni, hogy hátramenetben kerülje meg az akadályt.

► 1. LÉPÉS Kezdjünk olyan rövid alagúttal, amelyen a kutyá átlát (a profi eszköz harmonikászerűen összetolható). Az egyik végénél ültessük le, majd menjünk át a másik oldalra. Térdejünk le, hogy lásson minket, aztán hívjuk magunkhoz.

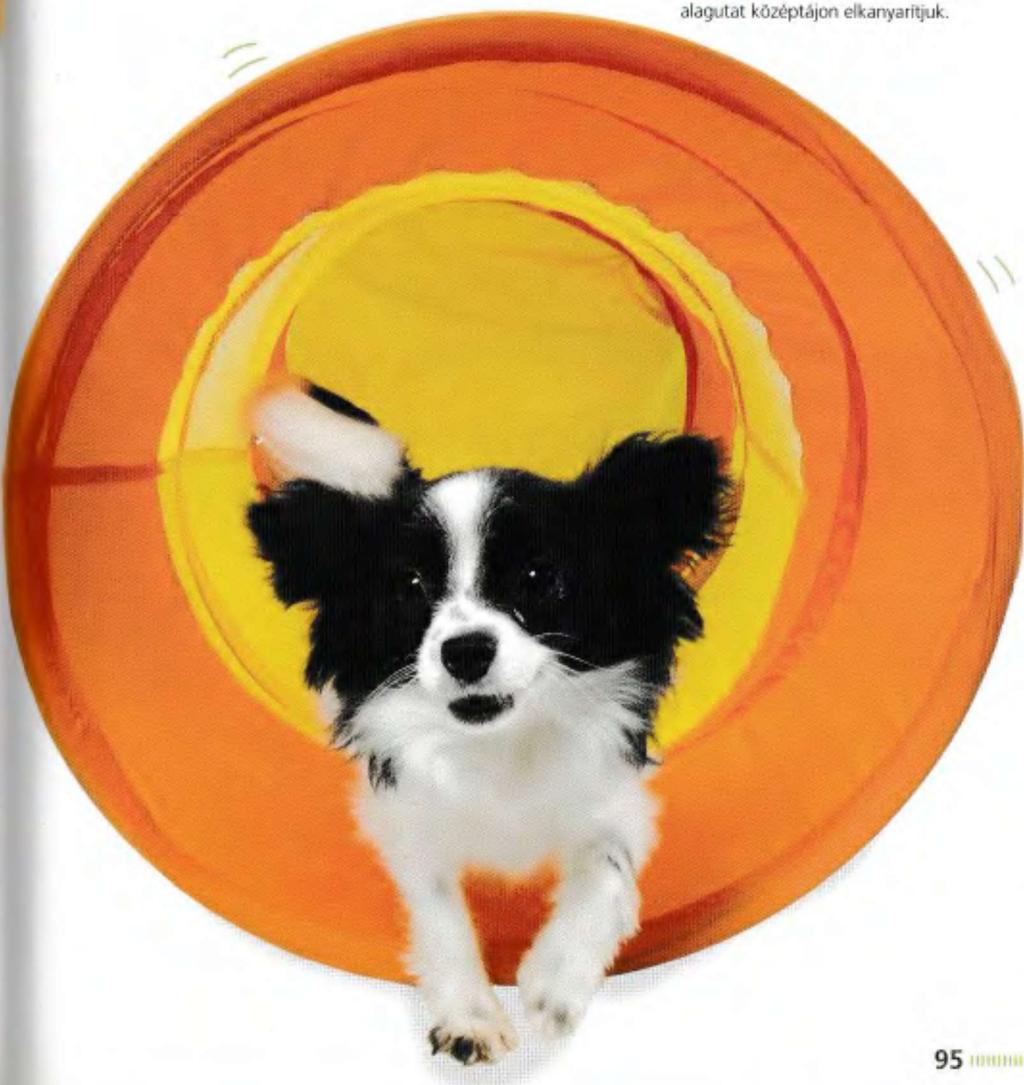
Alagút

Először rövid alagutat használunk. Az eszközt házi lag is elkészíthetjük, hiszen megteszi egy minden végén lyukas papírdoboz is. A lényeg, hogy stabil legyen, ne omoljon össze, amikor a kutyá áthalad rajta. Ha kedvencünk ügyesnek bizonyul, érdemes beruháznunk egy rendes agility-alagútba; az eszközök közül ez a legolcsóbb. A feladat során általában az szokott nehézséget okozni, hogy a kutyá eleinte nem akar be menni vagy félüton visszafordul. Ezt elkerülhetjük, ha az alagút kijáratánál folyamatosan magunkhoz hívjuk, de biztatásként akár be is mászhatunk.

► 2. LÉPÉS Amint kiért, dicsérjük meg és adjunk neki jutalomfalatot. Az alagútba ne tegyük életét, még a gyakorlás kezdeti szakaszában se. Ezzel csak azt érnénk el, hogy félüton megáll falatogni.

▼ 3. LÉPÉS Ha a kutyá magabiztosan megy át a rövid alagúton, húzzuk ki hosszabbra (de minden csak egy kicsivel). Fussunk a kutyával az akadály felé és adjuk ki az „alagút!” vezényszót. Ha már teljes hosszában megbirkózik vele, a feladatot nehezítük úgy, hogy az alagutat középtájon elkanyarítsuk.

▲ 1. LÉPÉS Négy akadályt tegyünk ki egy vonalban, a köztük lévő távolság pedig legyen valamivel kevesebb, mint a kutyahossza.

Szlalom

Ez a gyakorlat nélkülözhetetlen az olyan feladatokhoz, amikor a kutyának kerülgetnie kell valamit, az alapokat tehát rendesen meg kell tanítanunk. Eleinte csak három vagy négy akadályt tegyünk ki, ezek számát azonban hamarosan növelhetjük, míg nem egy teljes pályát fel nem építünk. Nem feltétlenül kell bójákat használnunk, kartondobozok vagy felfordított vödrök is megfelelnek, csak ne legyenek túl nagyok. A kutyának ugyanis érzékelnie kell az összes akadályt és azt is, mennyi hely van közöttük. Egy ideig szlalomozzunk együtt, a sebességet pedig fokozatosan növeljük. Mindig a kutyát legyen közelebb az akadályhoz, és az elsőt jobbról kerülje. A végső cél az, hogy teljesen egyedül száguldjon végig a pályán.

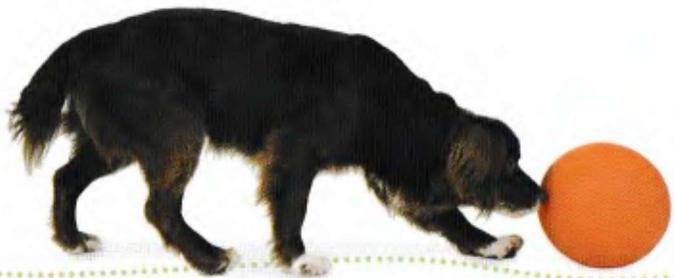

▲ 2. LÉPÉS A kutyát a bal oldalunkon vezessük. Fordulunk enyhén balra, és egy jutalomfalattal csalogassuk át az első két akadály között.

TÜRELEM!

Az agility egyik alapgyakorlatával van dolgunk, szóval érdemes megtanulni. Csak türelmesen és nyugodtan, ne várjuk a kutyától, hogy minden elsőre tökéletesen menjen. Legyünk kitartók, egyszer csak leesik neki a tantusz és végigrohan az akadályok között. Ezt azonban nem lehet kikényszeríteni, a pillanat magától eljön.

Tökéletes cselek

A feladat a rendes szlalom és a foci kombinációja. A labdaterelés betanítása előtt azonban mindenkiéppen ismertessük meg a kutyával a „kerüld!” vezényszót. Még a legokosabb kutyának is túl nagy falat egyszerre megtanulni mindkettőt. Ez az egyik legnehezebb gyakorlat, legyünk hát türelmesek, és az első leckék csak rövid ideig tartsanak, nehogy túl hamar elillanjon a kezdeti lelkesedés.

▲ 1. LÉPÉS Tegyük egy jutalmfalatot a labda alá. A kutya előre fogja lóknai, hogy megkaparítsa a falatkat. Ekkor használjuk a „lökd!” vezényszót. Ismételjük meg ezt néhányszor, egy idő után pedig csak minden második lökés után jutalmazzunk. Ha nem mozdítaná meg a labdát azonnal, egy percre hagyjuk abba a játékot, aztán kezdjük újra.

▼ 2. LÉPÉS Ha a labdalökösés remekül megy, állitsunk fel egy rövid bójásort. A kutyát úgy indítsuk, hogy az első bójá közel legyen a bal vallához, és vezessük át az akadályok között a „lökd!”, „kerüld!” vezényszavak segítségével.

▼ 3. LÉPÉS Várhatóan sokszor kell kísérgetnünk, mielőtt egyedül is meg tudná csinálni a feladatot. Ha a pálya végére ér, dicsérjük meg és adjunk neki jutalmat.

A MEGFELELŐ LABDA

A labdát fújjuk fel rendesen, hogy a kutya ne tudja a szájába venni. Erős labda kell, ami ellenáll az éles fogaknak! A legjobb választás egy foci labda vagy egy kosárlabda.

1. LÉPÉS Az asztal lapja legyen elérhető magasságban, és ne csússzon. Tegyük a közepére egy jutalomfalatot, és adjuk ki az „asztali” vezényszót.

2. LÉPÉS A kutyának addig kell az asztalon maradnia, amíg nem szólunk neki, hogy lejöhet. Használjuk a „marad!” vezényszót. Az első alkalmakkor ne várakoztassuk túl sokáig, elég néhány másodperc, így is meg fogja érteni, mit akarunk.

A pihenőasztal

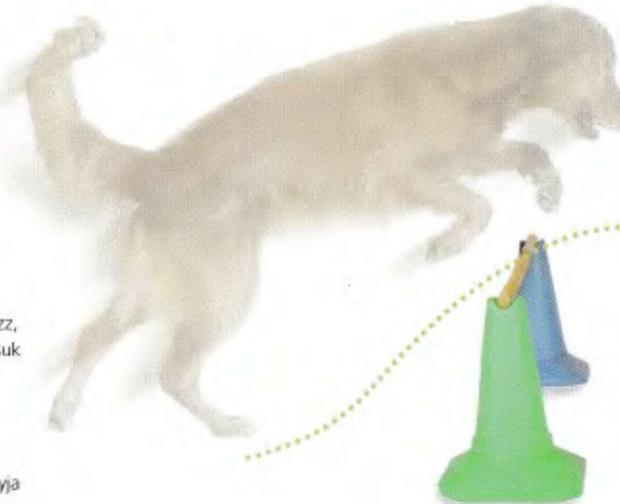
Az agility-versenyeken megsokkolt alapfeladat, hogy a kutyának a pihenőasztalon kell maradnia egy ideig, és azt csak jelre vagy vezényszóra hagyhatja el. Ehhez magas szintű engedelmességre és koncentrációra van szükség, tehát akkor is érdemes megtanítanunk, ha nem járunk versenyekre. A kutyák egyébként nem véletlenül találják nehéznek a feladatot: nem nagyon szokták felküldeni öket a bútorokra, épp ellenkezőleg! De ha elég elszántak vagyunk, sikerülhet. A gyakorlat a különösen eleven kutyák megnyugtatásához is remek eszköz lehet; amíg a vezényszóra várnak, egy kicsit lehiggadnak.

BEMELEGÍTÉS

Ha agility-verseny-zésben is gondolkunk, gyakorlás előtt minden „melegítsük be” a kutyát. Jól futtassuk meg, ezután jobban tud majd koncentrálni és így nekünk is könnyebb dolgunk lesz.

3. LÉPÉS A „le!” parancsra leugorhat az asztalról. A várakozási időt fokozatosan növeljük, míg el nem érjük a tiz másodpercet.

1. LÉPÉS A kutyát a „Vigyázz, kész, rajt!” vezényszavakkal indítsuk útnak, és füssünk vele együtt (már ha birjuk szuflával). Hiába ismeri jól a feladatokat, ne lepődjünk meg, ha nagy izgalmában egyszer-kétszer elhagyja a pályát, hogy velünk tartson.

Verseny az idővel

Az időméréses futamokhoz kutyának és gazdának egyaránt csúcsformában kell lennie. Szükségünk lesz egy stopperórára és egy ismerősre is, aki méri az időt. Bemelegítésként tempósan sétálunk körbe a pályán, aztán kocogunk végig az akadályok között és ellenőrizzük, hogy a kutya tisztaiban van-e a feladatokkal. Végül lelkessítük fel kedvencünket valamilyen vezényszóval, és indulunk el vele együtt. Jegyezzük fel a három legjobb futam idejét, majd az eredmény javítása érdekében gyakorolunk azokon az akadályokon, amelyek nem mentek olyan jól.

2. LÉPÉS Mi is ugorjuk át az akadályokat, ne csak kisérgezzük a kutyát. Ezzel tudatosítatjuk benne, hogy minden gyakorlatot meg kell csinálnia. Eleinte csak rövid ideig gyakorljunk, bőven elég ha egyszer-kétszer végigmegyünk a pályán, nehogy megunja a dolgot!

3. LÉPÉS Némi gyakorlás után már egyedül is nekiindulhat. Ehhez először elkel egy kis segítség, ezért kérjük meg ismerősünket, hogy fogja meg a kutyát, mi pedig füssünk végig a pályán. Az elengedés után követni fog minket, idővel pedig ránk már nem is lesz szükség. Használjuk a „vigyázz, kész, rajt!” vezényszavakat.

Csoportos agility

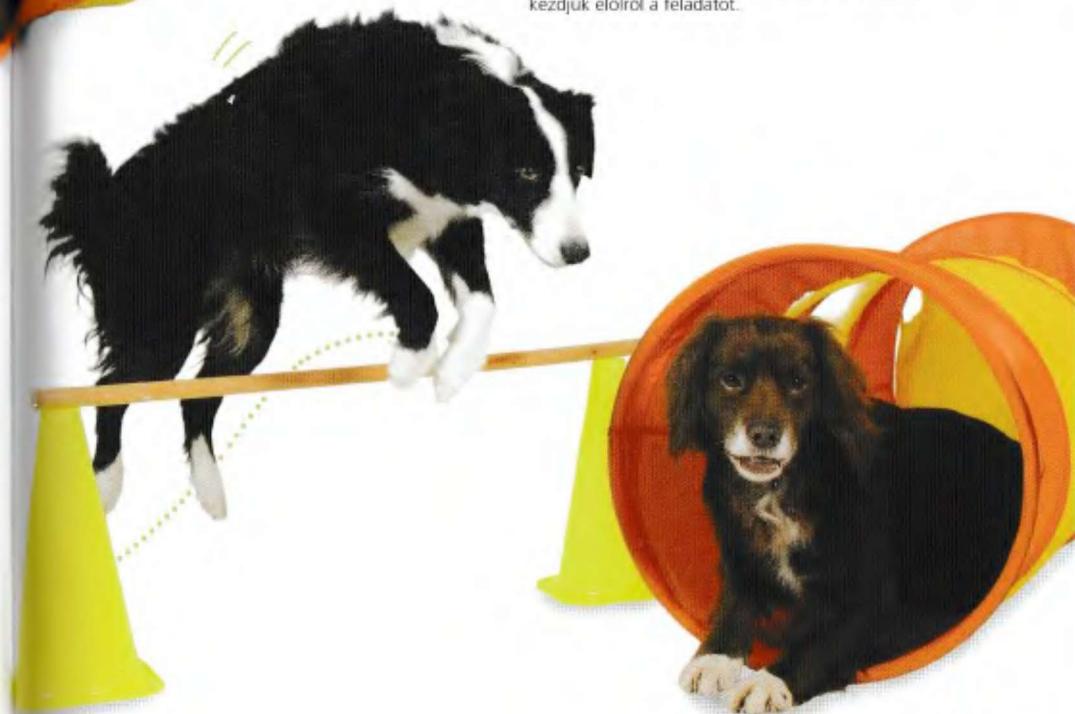
FENT Az agilitynél a fajta és a méret nem számít, feltéve, hogy a kutyá remek kondícióban van és képes teljesíteni a pályát. A toy fajták például legalább annyira élvezik a dolgot, mint a border collie-k.

A mikor a környékbeli kutyák rendszeresen összejárnak egy kis játékra, előbb-utóbb felmerül a gazdikban egy házi agility-bajnokság megrendezésének gondolata. Kedvenceink általában nagyon élvezik a megmérettetést, főleg, ha a többi kutya is ott nyüzsgő a kertben, de a megfelelő fizikai állapot ellengedhetetlen. Ideális esetben a kutyák hasonló méretük, így az akadályokat nem kell állandóan átrendeznünk. Ha ódzkodunk a gondolattól, hogy a kertet egy sereg izgatott négylábú veszi birtokába, iratkozzunk be egy agility-tanfolyamra, ahol a kiképzőktől tanácsot is kérhetünk a játék biztonságos és szervezett lebonyolítását illetően.

A KUTYAIISKOLÁBAN

A kutyaiskolában mindenkor legyen nálunk megfelelő mennyiségi jutalomfalat, és vigyük magunkkal a kutya legkedvesebb játékait is. Ha hosszabb időt töltünk távol, ne feledkezzünk meg az élelméről, a vízről és persze a tisztaági csomagról se.

LENT Ne aggódjunk, ha kedvencünk egy kissé felizgatja magát, hiszen a többi kutyával agilityzni a legjobb buli a világon. A friss élmények feldolgozása miatt néhány dolgot el is felejthet hirtelen, de ez nem baj, legyünk türelmesek, és ha elbizonytalannak, kezdjük előlről a feladatot.

Hivatalos versenyek

▲ FENT Amint lehet, iratkozzunk be egy tanfolyamra, mert csak így lehetnek győzelmi esélyeink. A kutyá itt hozzászokhat a versenyek hangulatához és a nagy tömeghez, a gazdi pedig időben értesülhet a tervezett eseményekről.

Biztosan sokakban felmerül majd a kérdés, vajon a sok gyakorlás elegendő volt-e ahhoz, hogy a kutya versenyen is megmutassa tudását. Az agility népszerűsége évről évre mintegy 10%-kal növekszik, ami nem rossz arány, ha figyelembe vesszük, hogy az első versenyre 1978-ban, a londoni Crufts kiállításon került sor. A kutyák 18 hónapos koruktól nevezhetnek, és akár 13 éves korukig (ez már a veterán osztály) aktívak maradhatnak. Ha az edzések során azt tapasztaljuk, hogy a kutya teljesítménye rohamosan fejlődik, próbáljuk ki magunkat hivatalos versenyeken is.

EDZÉSMÓDSZEREK

Ha versenyzésre adjuk a fejünket, mindig legyünk naprakészek a legújabb edzésmódszerekkel illetően. A felkészülés technikája gyorsabban változik, mint gondolnánk.

▼ LENT A border collie-k, a kelpie-k és a német juhászkutya teljesítménye – vérmérsékletüknek és remek testfelépítésüknek köszönhetően – a nagyobb testű kutyák között kiemelkedő. A kisebb méretűek között általában a shetlandi juhászkutya, az uszkárok és egyes terrierfajták a versenyek esélyesei.

Sportoljunk együtt!

Ez a fejezet a sportos életmódot kedvelők számára nyújt hasznos tanácsokat. Hűséges társunkat magunkkal vihetjük, ha túrázni, biciklizni vagy futni megyünk, de a csapatjátékokba is bevonhatjuk. Egy kis edzéssel és gyakorlással baseballozni vagy focizni is meg-tanithatjuk a kutyát. Igaz, a szigorú játékszabályokat nemileg módosítanunk kell, de így is nagyon jól fogunk szórakozni.

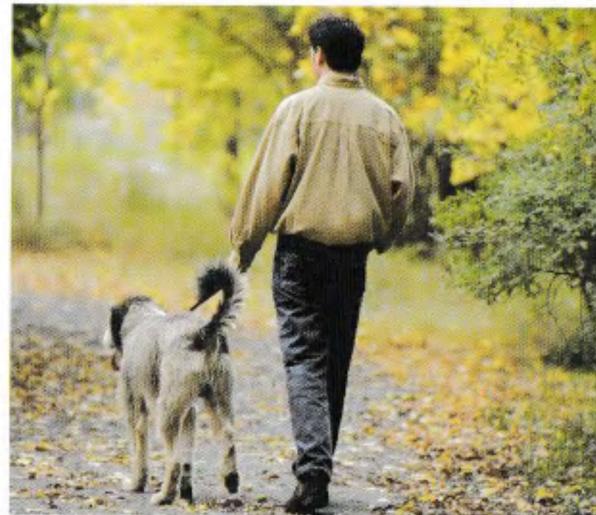
A közös séták

Sokan szeretnek kirándulni, kényelmesen körbejárni a vidéket. Talán ezért is tartanak kutyát, hiszen bármennyit is játszunk négylábú társunkkal, az együtt töltött idő nagy részét úgyis a közös séták teszik ki. Mindig vegyük figyelembe azonban kedvencünk egészségi állapotát: öreg, sérült, túlsúlyos vagy légzési problémákkal küszködő kutyánkkal csak lassan, nyugodt tempóban haladjunk. Még ezek a ráérős séták is segíthetnek abban, hogy a kutya mellett a gazdi is fitt maradjon, hiszen ha kutyát tartunk, a séták alól nem bújhunk ki arra való hivatkozással, hogy rossz idő van, vagy más fontos dolgunk akadt.

JOBRA A parkokban és közterületeken tartsuk pórázon a kutyát. Felváltva sétálunk és kocogunk, egy kis testmozgás senkinek nem árt.

JOBRA Menjünk minden másfelé, fedezzük fel a környéket, és a hosszabb sétákat egy kis játékkal tegyük még élvezetesebbé. Az igazi kutya-gazda kapcsolat kialakításához a közös sétákon keresztül vezet az út, hiszen ilyenkor csak egymásra figyelünk.

BIZTONSÁG A kutya nyakörvén legyen azonosító biléta, amelyen szerepel a gazdi neve és cime, illetve az is, ha a kutya mikrochippel rendelkezik (ez eltártoríthatja a tolvajokat). A chip előnye, hogy a beültetés fájdalommentes, az egyedi azonosító pedig óriási segítséget jelenthet, ha a kutya elveszett, és nyakörvét is elhagyta a bilétával együtt.

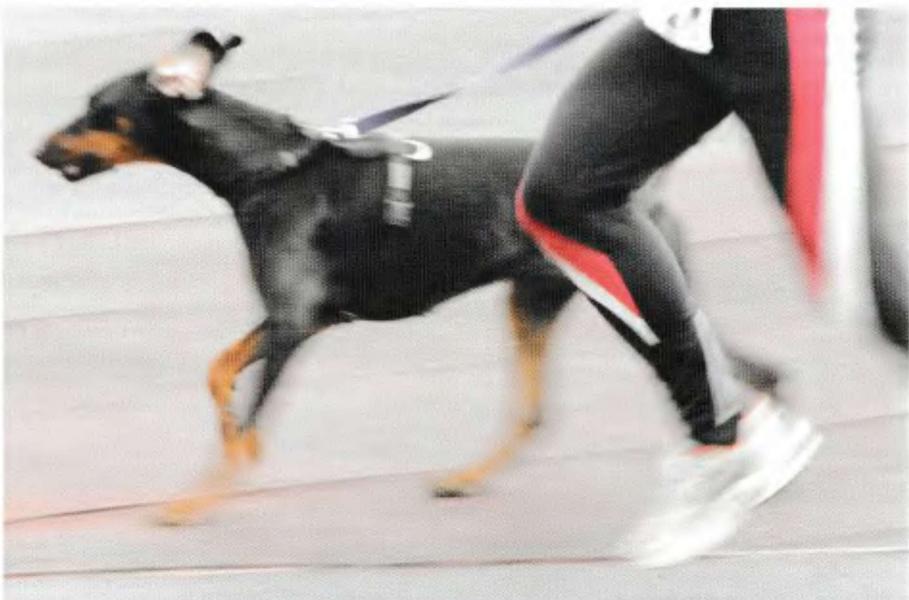

BALRA A hosszabb sétához vegyük kényelmes túrabakancsot, mert ha nehezebb terepre merészkedünk, egy sima sportcipő nem lesz elég. Tartsuk pórázon a kutyát, sosem tudhatjuk, mikor futunk össze egy csapat lábasjószággal vagy kóbor kutyával.

Futás és biciklizés

Együtt futni és biciklizni nagyszerű ötlet, ha kutyánkat a minden napjai séta megszokott rutinjától eltérően új kihívások elől szeretnénk állítani. Egy jó erőben lévő kutya futás közben gond nélkül tartja a lépést, sőt gazdája a nyomába sem érhet, sokan pedig még azt is élvezik, ha a bicikli mellett loholhatnak. De egy kis gyakorlásra azért szükségünk lesz ahhoz, hogy egy tempóban tudjunk haladni, különösen akkor, ha biciklin ülünk és Ő pórázon fut mellettünk. Ne diktálunk olyan iramot, amit a kutya nem bír, de azt se hagyjuk, hogy Ő gyorsítson fel túlságosan. Ha ezt sikerül megoldanunk, nagyszerű élmény lesz a közös futás vagy biciklizés. Elég lesz a sportcipőnkért nyúlni, kedvencünk már is rohan a pórázért.

▼ LENT Hallgassunk a józan eszünkre. A futást és a biciklizést fokozatosan gyakoroljuk, a kutyát pedig mindig tartsuk pórázon

112

BIZTONSÁG Kerüljük a legmelegebb napszakokat; válasszuk inkább a kora reggeli vagy az esti órákat. Lehet, hogy a gazdi jól bírja a meleget, de ugyanez még egy jó kondiban lévő kutyáról sem mondható el. Négylabú társaink kizárolag a talpbörökön tudnak izzadni, így a felesleges hőtől nehezebben, liheggel szabadulnak meg. Szélöséges időjárási viszonyok esetén legyünk nagyon körültekintők – a forró aszfalt megégettetheti a kutya tappancsait, de a jég és az útszörő só is erős irritációt okozhat. Különös figyelmet kell forditanunk az etetésre is – evés után ne nagyon mozgassuk, várunk legalább két órát. A fiatal kutyákat és a kölyköket ne futassuk hosszabb távokon, ez nem lenne túl jó hatással az izületek fejlődésére.

▼ BALRA A biciklizéshez érdemes beszerezünk egy futattatókart. A speciális póráz a biciklihez csatlakoztható és megakadályozza, hogy a kutya elrántson minket.

113

Kirándulás és kempingezés

Ha szenvedélyes túrázók, kirándulók vagyunk, kedvencünket semmi esetre se hagyjuk otthon. Egyes turistaútvonalakon és kempingekben a kutyák szívesen látott vendégek, akik a gazdikhoz hasonlóan igénylik a szürke hétköznapokat feledtető kalandot és testmozgást. Ne felejtsünk el elegendő élelmet vinni, hiszen amíg távol vagyunk, a kutyatápkészlet feltöltése nem megoldható, és gondoskodnunk kell a kutya fekhelyéről is. A legjobb talán az, ha pokrócát a sátor egyik sarkában helyezzük el, így éjjel biztonságban tudhatjuk – nyilván nem szeretnénk, hogy ismeretlen terepen, vaksötétkor vegye üldözözőbe az erdő állatait.

► **JOBBRA** A kirándulásra erőnléileg is fel kell készülnünk. A szokásos sétaútvonalak nem hasonlithatók össze a meredek hegyi ösvényekkel, szóval a kutyának és a gazdának sem árt egy kis edzés, mielőtt hosszabb túrára indulnak.

▼ **LENT** A túrázás a testmozgás mellett remek kikapcsolódást is nyújt. A legtöbb kutya él-hal azért, hogy idejét a gazdájával együtt valahol a szabadban, új élményekkel gazdagodva töltse el.

▲ **FENT** Egy jó erőben lévő, egészséges kutya saját testsúlya 30%-ának megfelelő terhet is képes cipelni. Túrázáshoz nagyszerű eszköz egy kutyaháztizsák. A zsákhoz hozzá kell szoktatnunk, de ezt még indulás előtt tegyük meg.

A HELYI SZABÁLYOK

Ellenorizzük, hogy az általunk kiválasztott területen milyen szabályok, rendeletek vonatkoznak a kutyatartásra. Talán a póráz használata nem minden esetben kötelező, de előfordulhat, hogy kutyánk pont azok közé a fajták közé tartozik, amelyknél igen.

BIZTONSÁG Gondoskodunk azonosító bilétáról vagy az állatorvossal tettessünk mikrochipet a kutyaába, jól jöhets, ha esetleg elveszítenünk. A kutyabarát kempingben legyünk tekintettel a többi lakóra is, és a kutya után minden takarítunk el. Baleset esetére legyen nálunk kenőcs és kötszer, és ne feledkezzünk meg a kullancsriasztóról sem.

▼ 1. LÉPÉS Először mutassuk be a kutyának, hogyan is játszunk mi, emberek. Ezután mutassuk meg neki a játékszert és dobó mozdulatokkal hergeljük addig, amíg már alig várja, hogy elkaphassa.

Frizbi

Lehet, hogy kutyánknak már jól megy az apportírozás, de a frizbizéshez egészen másfajta ügynességre is szükség van. Mielőtt komolyan elkezdenénk a játékot, tanítsuk meg neki a „kapd el!” parancsot. A körongot a talajjal párhuzamosan, megfelelő szögeben hajtsuk el, de soha ne közvetlenül a kutyá irányába. Ha csak azután kapja el, hogy földet ért, majd visszahozza, próbálkozzunk úgy, hogy a frizbit feldobjuk a levegőbe. Térdejünk le előtte egy pár lépéssel, és a frizbit óvatosan dobjuk fel. Azonnal ugrani fog, hogy megszerezze. Ha nem tudja elkapni, vegyük fel a földről. Addig ne is adjuk neki oda, amíg nem tanulta meg a levegőben elkapni, különben a frizbizést nem jó kis gyakorlatként, hanem passzív játékként könyveli el.

▼ 2. LÉPÉS A játékhöz kezdetben szükségünk lesz még egy emberre. A frizbit óvatosan kezdjük el dobálni egymásnak, a kutyá csakhamar köztünk terem, hogy megpróbálja elhalászni a repülő tárgyat. Ezután már neki is dobálhatunk.

▼ 3. LÉPÉS Ha a kutyá elkapta a frizbit, kérjük meg, hogy eressze el. Örömfel fog engedelmeskedni, miután rajtott, hogy – akár a labda visszahozásánál – az eresztsé után minden újabb dobás következik.

BIZTONSÁG A kemény műanyag helyett inkább válasszunk szövetből készült frizbit, amely nem sérti fel a kutyá száját; nagyon sok helyen kapható. Idősebb vagy nagyon fiatal kutyáinkkal ne kezdjünk őrült játékba, és a frizbit se dobáljuk túl magasra; egy nagy ugrás vagy egy túl éles forduló nagyon megerőltethető lehet. Azért persze velük is játszhatunk, csak legyünk óvatosak.

▲ **FENT** Használunk olyan rágókötetet, amelynek a két végén csomó van. Ez a legegyszerűbb játék a világon: fogjuk meg az egyik végét, hagyjuk, hogy a kutya megragadja a másikat, majd kezdjük el húzni. Vigyázat, nem a kutya lesz az, aki először fáradni kezd!

► **JOBBRA** A kutyák gyakran játszanak ilyet egymás között, ez ösztönös náluk. A kötélhúzást minden játékos morgások és nagy vakkantások kísérik, de azért tartsuk nyitva a szemünket, nehogy valamelyik kutyán túlságosan elhatalmasodjon a birtoklasi vágy.

Kötélhúzás

Akutyák született kötélhúzók. Elég csak megfognunk egy kötelet, még a nagyon apró kölyök is tudja, mit kell tennie: ösztönösen elkapja a másik végét és húzni kezdi, ahogy csak bírja. A kiképzők régebben nem javasolták a kötélhúzást a gazdáknak, mivel úgy vélték, csak megerősíti a kutya ösztönös birtoklási vágyát és agresszióra serkenti. Ma már ódivatúnak tekinthető ez a nézet; a kötélhúzás nagyon is biztonságos és élvezetles elfoglaltság, feltéve persze, ha a kutya a gazdi kéréssére bármelyik játékát képes azonnal elereszteni. Mindenesetre ne hagyjuk, hogy kedvencünk túlságosan belelovalla magát. Ennek jelei könnyen felismerhetők: kinyújtja a testét, lejebb lapul, szinte jéggé dermed és meredten bámulja ellenfelét – ha ez történne, szakítsuk felbe a játékot.

BIZTONSÁG

Ha a kutya túlzásba vinné a rángatást, hagyjuk abba a játékot és tegyük el egy időre a kötelet, hogy megnyugodhasson.

A kölyköknél a fogváltás időszakában kerüljük az ilyen jellegű játékokat: jobb, ha azok a tejfogak maguktól esnek ki.

Röplabda

Ha kutyánk már elsajátította a „lökd!” vezényszót, megtaníthatjuk neki azt is, hogy a labdát visszafejelje nekünk. Ehhez az orrát kell használnia. A feladat betanítása elég nehéz, tehát legyünk türelmesek, és csak rövid, de annál élvezetesebb leckéket adjunk. Ha azt tapasztaljuk, hogy a kutyá a próbál becsatlakozni a játékba, amikor a családtagok labdázni kezdenek, ha a labda láttán figyel és megpróbálja kitalálni, mit is kell tennie, félig nyert ügyünk van. A legnehezebb azt megtanítani, hogy a passzoláshoz az orrát használja, hiszen ösztönei azt súgják, a labdát el kell kapnia. A játékhoz egy hálóra (egy alacsonyabb tollaslabda- vagy teniszháló pont jó lesz) és egy puha labdára lesz szükségünk, amely nem túl nagy, de azért a kutyá könnyedén követni tudja; egy teniszlabdánál valamivel nagyobb méret az ideális.

▲ 1. LÉPÉS Mielőtt elkezdjük, tanítsuk meg a „lökd!” vezényszót (lásd a 98–99. oldalt). Állitsuk a kutyát egy alacsonyabb háló mögé (eleinte legfeljebb a nyakáig érjen), és óvatosan dobunk a feje fölé egy kisebb, puha labdát, közben pedig adjuk ki a „lökd!” vezényszót.

► 2. LÉPÉS Időre lesz szüksége ahhoz, hogy megértsé a feladatot, de végül megtanulja, hogyan használja az orrát. A játék betanítását nem rövidíthetjük le; magától kell rájönnie, hogy a labdát nem a szájába kell vennie, hanem az orrával visszapasszolnia. Nem baj, ha a labdát nem mindenkor átküldeni a háló felett, a gyakorlás kezdeti szakaszában bőven elég, ha megtanulja, hogy a „fejeléshöz” az orrára van szüksége. minden „találat” dicséretet és jutalomfalatot érdemel.

► 3. LÉPÉS minden dobásnál türelmesen ismételjük el a „lökd!” vezényszót. Ha a kutyá megtanulta a röplázás „alapjait”, próbáljuk meg rávenni, hogy egy háló felett passzal bennünket vegyen célból.

1. LÉPÉS Jelöljük ki a pályát és csinálunk két csapatot. A kutyá mindig a védekező csapatba kerüljön, de ha lehet, ne egyedül. Legyenek társai, akik segíteni tudják, ha nagy izgalmában netán elfelejtené, mi is a feladat, és így nem is fog olyan könnyen elfáradni.

Baseball

A hivatalos szabályok és az előirásszerű mozdulatok hiányát bőven pótolni fogja a mókás jelentekek sokasága. Ahogy egyre jobban belemelégszünk a játékba, és a kutyá is egyre izgatottabbá válik, a szabályok betartását lehetetlen lesz megkövetelni. De ne feledjük, kedvencünk számára kivételes lehetőséget teremtettünk, egy igazi csapatjátékban vehet részt. Akármennyien játszhatunk, de legalább két emberre – egy ütő- és egy dobójátékosra –, valamint egy kutyára azért szükség van. A kutyánál pedig nem a méret, hanem a lelkesedés számít! A négylábú játékos mindenkor a védekező csapatban kapjon helyet. Ha túlságosan felizgatja magát, és a labdát nem akaródzik neki visszahozni, jelöljünk ki valakit, aki együtt fut vele.

RÖGTÖNÖZZÜNK!

A játékot rendszerint négy védőjátékossal játszzák. Ha nem vagyunk elegen, kipró-bálthatjuk a következő felállást is: egy ütő- és egy dobójátékos, és a kutyá mint középhátvéd. Jó tanács, hogy a parkok helyett inkább a kertben baseballlozzunk..

BIZTONSÁG Könnyű műanyag ütöt és puha labdát használunk, ne profi baseball-eszközöket, mert azok túl nehezek és a kutyára nézve veszélyesek lehetnek.

2. LÉPÉS Az ütőjátékos üsse meg a labdát és rohanjon az első bázishoz, az egyes bázis védője pedig kérje meg a kutyát, hogy hozza vissza a labdát. Gyorsan kell cselekedni! Ha a kutyá remek futó, az ütőjátékos gyorsabban kiehetjük, mint gondolnánk. Ahogy egyre több ütőjátékos száll be a játékba, a többi védő is használhatja a „hozd!” vezényszót.

3. LÉPÉS minden védőjátéknál legyen néhány finom falat, hogy a labda visszahozásáért megjutalmazzassák a kutyát. Ha megkapták a labdát („ereszd!”), jöhét a jutalomfalat és a nagy-nagy dicséret.

► 1. LÉPÉS Laza terpeszben állunk be a két bójából összeállított „kapuba”. A kutyának mutassuk meg a labdát, és a „lökd!” vezényszóval próbáljuk meg rávenni arra, hogy a lábunk között juttassa azt a kapuba.

Foci

Ha megtanítottuk a kutyának a „lökd!” vezényszót (lásd a 98–99. oldalt) és a labdaterelés is magabiztosan meggyőződött, akkor itt az ideje, hogy mindezt továbbfejlesszük egy kis focival. A játéket persze kedvencünk képességeihez kell igazítanunk. Vigyázat! Ha a kutyát akkor is bevonjuk, amikor a barátainkkal „rendes” meccset játszunk, nagy valószínűséggel mindenkor megpróbál majd csatlakozni, ha pattogó labdát lát. Így nem biztos, hogy ő lesz a parkok legnépszerűbb látogatója. Keressünk egy megfelelő labdát (az igazi foci labdák túl nehezek, csak nagy testű, erős kutyáknak valók), és próbálkozzunk meg a göllövéssel. Ha az elején túlságosan felizgatná magát, egy kicsit apportirozzunk, amíg meg nem nyugszik annyira, hogy koncentrálni tudjon.

A JÓ LABDA

Olyan labdára van szükség, ami túl nagy ahhoz, hogy a kutya a szájába vegye. Fújjuk fel rendesen, így nem tud majd beleharapni. Legyen továbbá könnyű, nehogy lekes fösistánk orra megsérüljön.

► 2. LÉPÉS Ne kísérletezzünk azzal, hogy jatalom-falatot teszünk a két lábunk közé: egyenesen odarohanna a falatért és rá se hederítene a labdára. Legyünk kitartóak, a gyakorlás rövid ideig tartson, és minden jól célzott „lövésért” járon dicséret és jatalom. Ha úgy látjuk, hogy megérthette a játék lényegét, akár egy külön vezényszót is bevezethetünk („lövés!”).

► 3. LÉPÉS Ha a kutyának jól meggyőződött a göllövés, cseréljük fel a szerepeket. Most ő lesz a kapus. Ültessük a bóják közé, vezessük rá a labdát, és próbáljuk rávenni, hogy löki vissza azt. A nagy móka zárasaként pedig jöhets egy kis labdakergetés.

Tárgymutató

A

- A kezdő magasugró 86–87
 Adj egy pacsit! 62–63
 agility-feladatok
 A kezdő magasugró 86–87
 Akadályok 88–89
 Alagút 94–95
 bemelegítés 101
 Csoportos agility 104–105
 Hivatalos versenyek 106–107
 Karika 90–91
 Körbe és hátra 92–93
 Körbe és hátra 92–93
 kutyaiskolában 105
 pályaépítés 84–85
 Pihenőasztal 100–101
 Szlalom 96–97
 Tökéletes cselek 98–99
 Verseny az idővel
 102–103
 Akadályok 88–89
 Alagút 94–95
 alagutak 85
 alaputasítások
 fekszik! 17
 marad! 16–17
 ül! 16
 apportirozás
 ereszd! 24
 Hozd ide! 26–27
 Játsszuk újra! 24–25
 Kérem! 32–33
 Kézbesítő 28–29
 Csend legyen! 73
 dicséret 12
 Dog dancing 74–75
 Elásott kincsek 38–39
 Elrejtett falatok 44–45
 érkezés és mozgás 19, 113

F

- fekszik! 17
 feladatválasztás 14–15
 Foci 124–125
 Fordulj meg! 56–57
 Frizbi 116–117
 futás 112–113
 futtatókar 113

G, H

- Gurul a labda 46–47
 Hajolj meg! 60–61
 hangsúly 15
 homokozó 38–39
 labdák 23, 98, 124
 nyári meleg 19, 113
 télen 113

I, J

- integetés 63
 játékszerek
 biztonság 19, 23
 nevek megtanítása
 nevek megtanítása

K

- Kapd el a csontot! 66–67
 Karika 90–91
 Karon ülő kutyus 69
 kempingezés 114–115
 Kérem! 32–33
 Keresd a játékot! 42–43

keresés

- Bújócska 48–49
 Elásott kincsek 38–39
 Elrejtett falatok 44–45
 Gurul a labda 46–47
 Keresd a játékot! 42–43
 Nyomkövetés 50–51
 Sípoló állatkák 40–41
 Vidd oda! 36–37
 Kézbesítő 28–29
 kirándulás 114–115
 klikker 13, 26, 53, 56
 Kötélhúzás 118–119
 közös séták 110–111

L

- labdajátékok
 Baseball 122–123
 Hajolj meg! 60–61
 homokozó 38–39
 labdák 23, 98, 124

M

- marad! 16–17
 Meghaltál! 58–59
 mikrochip 111, 115

N, Ny

- nyári meleg 19, 113
 nyolcas 52–53
 Nyomkövetés 50–51
 Hajolj meg! 60–61
 Fordulj meg! 56–57
 Kérem! 32–33
 Keresd a játékot! 42–43
 Péntek 76–77
 Olélések és puszik 70–71
 pihenőasztal 85, 100–101
 Pitízés 76–77

R

- Rendrakás 64–65
 Röplabda 120–120
 S, Sz

- Séta! 30–31
 Sípoló állatkák 40–41
 Sportolunk együtt!
 Baseball 122–123
 biciklizés 112–113
 Foci 124–125
 Frizbi 116–117
 futás 112–113
 kempingezés 114–115
 kirándulás 114–115

U, Ü

- ugass! 73
 Ugorj fel! 68–69
 ül! 16

- Meghaltál! 58–59
 Ölélések és puszik 70–71
 Pitízés 76–77
 Rendrakás 64–65
 Szégyellő magad! 78–79
 szólóénekes 72
 Ugorj fel! 68–69

V

- Verseny az idővel 102–103
 Vidd oda! 36–37
 Vissza a feladónak 22–23

Köszönnetnyilvánítás

Az Ivy Press szeretne köszönetet mondani Nick Ridley-nek a kiváló fotókért, és a Halló Kutyák a Hallássérült Emberekért Alapítvány (www.hearingdogs.org.uk) valamennyi munkatársának az odaadó segítségért. Külön köszönet illeti Jenny Moirt, a kiképzőket és a kutyák tulajdonosait, akik idejüket nem sajnálva segédkeztek a fotózás során. Természetesen a kutyusoknak is hálával tartozunk, maximális teljesítményt nyújtottak és örööm volt együtt dolgozni velük.

50 JÁTÉK KUTYÁNAK

Mindenki tudja, hogy a kutyák megörülnek egy kis játékért – a felesleges energiákat mégiscsak le kell vezetni valahogy. A játék azonban nem csak erre jó. Gondoljunk öregedő kutyusunkra, akinek egyáltalán nem mindegy, hogy a hétköznapok unalmasan csordogálnak vagy minden napra várható valami jó kis móka. A könyvben található hat fejezet ehhez nyújt segítséget. Remek feladatok sokaságát ismerhetjük meg az egyszerű apportirozástól kezdve a jópofa trükkökön át egészen a nehezebb agility-gyakorlatokig. Elég naponta csak egy keveset gyakorolnunk, de így is sokkal többet kapunk cserébe. Az együtt töltött vidám percekért, a közös játékért kutyánk örök barátsága és feltétlen szeretete lesz a jutalmunk.

